

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 23Cb/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313218087
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Maroš Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1313218087.12

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudcom Mgr. Marošom Feketom v právnej veci navrhovateľa: BizMedia, s.r.o., Ivánska cesta 10, Bratislava, IČO: 35 958 758, zastúpeného Mgr. Mgr. Martinom Danišovičom, advokátom, Drieňová 1/D, Bratislava, proti odporcovi: David Gavaľa, nar. 03. 12. 1984, Kalinkovo č. 578, zastúpeného Dr. Miroslavom Králikom, advokátom, Grösslingová 4, Bratislava, o zaplatenie 69 772,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 66 697,05 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 01. 2010 až do zaplatenia v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa na začatie konania vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 8 969,93 eura (čo predstavuje trovy právneho zastúpenia navrhovateľa) k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. Mgr. Martina Danišoviča, advokáta, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 16. 09. 2013 sa navrhovateľ po čiastočnom späťvzatí svojho návrhu na začatie konania zo dňa 03. 06. 2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 69 772,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 01. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania s odôvodnením, že odporca v období od 13. 10. 2005 do 09. 08. 2007 vykonával funkciu štatutárneho orgánu v spoločnosti navrhovateľa, ako aj zabezpečoval prevádzkovej činnosti navrhovateľa, všetko na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 15. 12. 2006.

Odporca ako podnikateľský subjekt podnikajúci pod obchodným menom David Gavaľa - BRATISLAVSKÉ REALITY mal na Ministerstve kultúry Slovenskej republiky zaregistrované Bratislavské reality (vykonanie registrácie ku dňu 07. 06. 2005), Západoslovenské reality (vykonanie registrácie ku dňu 13. 09. 2005), Stredoslovenské reality (vykonanie registrácie ku dňu 13. 09. 2005) a Východoslovenské reality (vykonanie registrácie ku dňu 13. 09. 2005), pričom Západoslovenské reality, Stredoslovenské reality a Východoslovenské reality sa neskôr premenovali na regionálne reality.

Medzi navrhovateľom a odporcom došlo dňa 20. 10. 2005 k uzatvoreniu zmluvy o predaji podniku fyzickej osoby podnikateľa David Gavaľa - Bratislavské reality, IČO: 41 536 070, na základe ktorej odporca ako predávajúci previedol na navrhovateľa ako kupujúceho všetky majetkové hodnoty, ktoré ku dňu podpisu zmluvy o predaji podniku vlastnicky prináležali odporcovi a navrhovateľ uhradil odporcovi dohodnutú kúpnu cenu za prevod podniku vo výške 100 000,- Sk, pričom sa zároveň navrhovateľ stal vydavateľom tlačovín s názvom Bratislavské reality, Západoslovenské reality, Stredoslovenské reality a Východoslovenské reality. Navrhovateľ teda zabezpečoval majetkovo a aj personálne vydávanie a distribúciu týchto tlačovín. Navrhovateľ ako vydavateľ tlačovín vstupoval do záväzkových vzťahov so zmluvnými partnermi, ktorými boli zadávateľia publikovanej inzercie a taktiež vystavoval faktúry za poskytovanie inzercie v predmetných tlačovinách. Po uzavretí zmluvy o predaji podniku sa taktiež zmenila pozícia odporcu ako pôvodného vydavateľa tlačovín. Odporca prestal byť vydavateľom

spomínaných tlačovín a následne pôsobil v pozícii konateľa spoločnosti navrhovateľa aj riaditeľa vydavateľa, pričom jeho úlohou bolo práve zabezpečovanie vydávania tlačovín, čo nakoniec vyplýva aj z bodu 11.1 zmluvy o prevode podniku, kde je výslovne uvedené, že odporca ako predávajúci bude zabezpečovať, aby inzertné noviny Bratislavské reality vychádzali pravidelne. Po uzavretí zmluvy o predaji podniku navrhovateľ zabezpečoval na svoje vlastné náklady prípravu, tlač a distribúciu predmetných tlačovín.

Na základe podozrenia druhého konateľa navrhovateľa Ing. Rostislava Melichárka o hospodárnosti konania odporcu prišlo ku kompletnej kontrole účtovníctva navrhovateľa. Na jej základe navrhovateľ zistil, že odporca ako konateľ spoločnosti navrhovateľa nepostupoval v súlade so svojimi povinnosťami podľa ust. § 135a Obchodného zákonníka a spôsobil škodu a bezdôvodne sa obohatil, keďže:

(1) odporca v období od 20. 10. 2005 do 05. 10. 2006 vystavoval v prospech svojej živnosti David Gavaľa - Bratislavské reality faktúry koncovým zákazníkom navrhovateľa za uverejnenie inzercie v časopisoch Bratislavské reality a Regionálne reality a zaplatené platby na faktúry si ponechával vo svoj prospech, avšak právo vydávať a publikovať tlačoviny s názvom Bratislavské reality a Regionálne reality nadobudol navrhovateľ na základe zmluvy o predaji podniku, čím navrhovateľovi vznikla ujma z titulu bezdôvodného obohatenia odporcu v sume 47 892,35 eura;

(2) odporca ako konateľ navrhovateľa v období od 16. 02. 2006 do 09. 08. 2007 vystavoval faktúry za distribúciu tlačovín Bratislavské reality, Riešime SUDOKU, Najlepšia gazdinka a Ftip.sk, pričom na základe vystavených faktúr inkasoval tržby za distribúciu tlačovín napriek tomu, že nebol vydavateľom tlačovín, čím navrhovateľovi vznikla škoda v sume 9 122,50 eura;

(3) odporca si v presne nezistenom období nechával tlačiť u dodávateľov Petit Press, a.s. na náklady navrhovateľa časopisecké tituly Riešime SUDOKU, Najlepšia gazdinka a Ftip.sk, čím navrhovateľovi vznikla škoda v sume 11 955,37 eura a v spoločnosti NE3X, v.o.s. si na náklady navrhovateľa nechával tlačiť humorné obrázky a fotografie pre titul Ftip.sk, čím navrhovateľovi vznikla škoda v sume 801,87 eura.

Navrhovateľ uviedol, že z dôvodu, že v čase podania tohto návrhu na začatie konania si nárok uplatňoval aj v trestnom konaní, v ktorom bol však odkázaný na občianske súdne konanie, avšak ešte nie právoplatným rozhodnutím v dôsledku odvolania navrhovateľa, nemohol predložiť k návrhu na začatie konania dôkazy.

Odporca k veci uviedol, že v období od 13. 10. 2005 do 09. 08. 2007 vykonával funkciu štatutárneho orgánu spoločnosti navrhovateľa a dňa 15. 12. 2006 uzatvoril s navrhovateľom mandátnu zmluvu, ktorou sa zaviazal vykonávať pre navrhovateľa ďalšie činnosti, avšak uplatnený nárok navrhovateľa považoval za nepravdivý.

Podľa odporcu ak by išlo o konanie konateľa, ktorým mala vzniknúť škoda, potom bolo zvláštne, že druhý konateľ a spoločník v spoločnosti navrhovateľa nezasiahol okamžite, hoci musel vedieť o stave spoločnosti, keďže podľa mandátnej zmluvy minimálne 1x mesačne sa mal zisťovať zisk a podľa stavu zisku vyplácať odmena. Keďže konateľ a spoločník Ing. Melichárek v rozhodnom čase nekonal, ak vôbec vznikla nejaká škoda, tak odporca neniesol zodpovednosť a konanie odporcu bolo v súlade s ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorým sa vykonávalo uznesenie valného zhromaždenia, ktoré zbavuje konateľa zodpovednosti za škodu. Ak by mal platiť prípad bezdôvodného obohatenia, potom aktívne vecne legitimovaní sú inzerenti, ktorí podľa tvrdenia navrhovateľa platili „bezdôvodne“ faktúry odporcovi. Zároveň však v čase splatnosti záväzkov inzerentov voči spoločnosti za spoločnosť navrhovateľa konali obaja konatelia samostatne, nič teda nebránilo druhému konateľovi a spoločníkovi uplatňovať pohľadávku voči inzerentom ako dlžníkom, ibaže by si bol vedomý, že peňažné plnenie inzerentov v prospech odporcu bolo v súlade s dohodou medzi navrhovateľom a odporcom ohľadom práva na 40% podiel zo zisku spoločnosti navrhovateľa a takouto formou si odporca mohol podiel na zisku inkasovať v rámci dohodnutých ekonomických vzťahov. V rozhodujúcom období bola inzerovaná značná časť reklamy v prospech spoločností majetkovo a personálne prepojených s osobou spoločníka navrhovateľa Ing. Melichárka, pričom za túto inzerciu tieto spoločnosti neplatili a suma takto nimi nezaplatených prostriedkov predstavuje z časti 40% podiel na zisku, o ktorý bol odporca ukrátený v dôsledku bezplatnej inzercie.

Odporca ďalej tvrdil, že navrhovateľ nebol oprávnený vydávať predmetné noviny, keďže jediným registrovaným subjektom v zmysle zákona č. 86/1966 Zb. bol v rozhodujúcom období (2005-2007) odporca a zmluvou o prevode podniku nedošlo a ani nemohlo dôjsť k prevodu práv vydávať noviny. Zmluvou o prevode podniku možno previesť len záväzky súkromnoprávnej povahy a nie verejnoprávnej. Zákon č. 167/2008 Z.z. upravuje vydávanie tlače na tzv. evidenčnom princípe, zatiaľ čo pôvodný tlačový zákon č. 81/1966 Zb. upravoval vydávanie tlače na tzv. konštitutívnom registračnom princípe. Z hľadiska

zákona č. 167/ 2008 Z. z. je vydavateľom každá osoba, ktorá na svoje náklady vydáva periodickú tlač, zatiaľ čo podľa zákona č. 81/1966 Zb. je vydavateľom iba ten, kto je registrovaný na Ministerstve kultúry SR, preto sa s vydávaním tlače môže začať až po registrácii v zmysle ust. § 7 zákona č. 81/1966 Zb. Navyše koncepčný rozdiel medzi zákonom č. 167/2008 Z. z. a zákonom č. 81/1966 Zb. spočíva aj v tom, že sa eviduje samotné periodikum, nie vydavateľ.

Keďže navrhovateľ v rozhodnom období nebol oprávnený na vydávanie tlače, nemohol sa odporca dopustiť konania, ktorým by porušil zákaz konkurencie podľa ust. § 65 a § 136 Obchodného zákonníka. Dôkazom, že navrhovateľ si bol vedomý, že nie je oprávnený vydávať tlač, je aj uzatvorená mandátna zmluva zo dňa 15. 12. 2005 (04. 01. 2006 dátum notárskeho osvedčenia podpisov) s odporcom, na základe ktorej mal odporca zabezpečovať vydávanie tlače, inak by totiž postačoval samotný výkon funkcie odporcu ako konateľa. Dôkazom absencie práva vydávať tlač navrhovateľom je samotná zmluva o prevode podniku zo dňa 20. 10. 2005, keďže v nej chýba z pohľadu tvrdeného prevodu práva explicitné vyjadrenie predmetu - oprávnenia vydávať tlač. Zmluva o prevode podniku nemohla obsahovať ustanovenie o prevode oprávnenia na vydávanie tlače, a to z dôvodu vedomosti navrhovateľa o neplatnosti takéhoto ustanovenia pre rozpor so zákonom a z dôvodu prípadného rizika neplatnosti aj ostatných práv súkromnej povahy pre neplatnosť zmluvy ako celku.

K trestnému konaniu odporca uviedol, že v ňom si navrhovateľ uplatnil rovnaký nárok na náhradu škody a bezdôvodné obohatenie ako v tomto konaní, pričom až dňa 10. 10. 2013 podal navrhovateľ späťvzatie svojho odvolania proti výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava II v časti o odkázaní navrhovateľa ako poškodeného na občianske súdne konania, a keďže návrh na začatie konania bol podaný už dňa 16. 09. 2013, spôsobil prekážku litispendencie.

Okrem toho došlo dňa 10. 08. 2007 k protiprávnemu zhabaniu vecí, účtovných dokladov, počítačov a nosičov dát odporcu Ing. Melichárkom ako spoločníkom a konateľom navrhovateľa, a preto odporca považoval dôkazy predložené navrhovateľom za nezákonné a žiadal, aby ich súd vylúčil aj s poukazom napr. na bankové tajomstvo v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a judikatúru, ktorá v súvislosti s takto získanými dôkaznými prostriedkami konštatuje, že nezákonne získaný dôkaz nemôže byť použitý v súdnom konaní, pretože takto nezákonne získaný dôkaz, ak by bol súdom vykonaný, by bol premietnutý do súdom zisteného skutkového stavu (21 Cdo 1009-98).

Časť účtovníctva sa však podarilo odporcovi uchovať, na základe čoho odporca upriamil pozornosť na náklady, ktoré znášal, pričom ich mal znášať navrhovateľ. Vzhľadom na dobu 10 rokov, ktorá už uplynula od príslušného účtovného obdobia a vzhľadom na zákonnú povinnosť uchovávať účtovnú dokumentáciu podľa ust. § 35 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve po dobu 5 rokov (účtovné doklady, účtovné knihy, účtovné záznamy) odporca neuchovával ďalšie účtovné doklady dlhšiu dobu, než vyžaduje zákon - s výnimkou týchto dokladov. Náklady v sume 506 606,- Sk vynaložené odporcom pred formalizovaním pôsobenia v spoločnosti navrhovateľa boli vynaložené v súvislosti s vydavateľskou činnosťou, keďže inú činnosť odporca v tom čase nevykonával. Tieto náklady by inak mal znášať navrhovateľ. „Zrkadlové“ platby navrhovateľa nepokrývali celé nájomné za dobu využívania nehnuteľnosti, pričom doložené výdavky odporcu predstavujú neuhradené nájomné zo strany navrhovateľa. V rozhodnom čase bola spoločnosť navrhovateľa výlučným nájomcom nehnuteľnosti. Odporca hradil náklady spojené s vydávaním tlače voči spolupracujúcim osobám. Pre zabezpečenie vydávania tlače vytvoril sieť spolupracujúcich osôb, ktoré priamo vyplácal, a to: F. L.Y. - obchodný zástupca, P. D. - grafik, B. Y. - asistent a sekretár, Q. Y. - obchodná zástupkyňa, P. H. - pomocný grafik a roznášač časopisov, F. D. - pomocný grafik, P. P. - externý spolupracovník, ktorý vytvoril logo spoločnosti a kompletný dizajn časopisu, W. A. - obchodná zástupkyňa pre Regionálne reality, P. E. - obchodný zástupca a U. L. - roznášač novin a pomocník, pričom celková suma mzdových nákladov bola minimálne 1 000 000,- Sk. Odporca zabezpečoval technické vybavenie na vlastné náklady, pričom skutočnosť, že zabavené boli 3ks počítačov nepredstavuje celkové technické hardvérové (počítače, skenery, wifi, fotoaparáty a pod.) a softvérové (dtp a pod. programy) potreby pre vydávanie inzercie. Vzhľadom na rozširujúci sa rozsah činnosti a spolupracujúcich osôb bolo potrebné jednak dokupovať a obmieňať hardvér aj softvér a jednak bola časť hardvéru dislokovaná z dôvodu sťahovania. Stojany slúžili na distribúciu novin a spoločnosť navrhovateľa ich odpredala odporcovi za cenu 376 635,- Sk, pričom ich naďalej využívala k svojej činnosti na základe dohody odporcu a navrhovateľa. Poštové náklady boli hradené v hotovosti takmer na dennej báze. Časopis mal viacero predplatiteľov a najmä veľké množstvo vystavených faktúr inzerentom, ktoré sa museli posielat' poštou spolu s časopisom. Tieto náklady boli vysoké a veľmi pravidelné. Suma 50 100,- Sk bola len veľmi malou časťou z celkovo uhradených nákladov na poštovné. Náklady na telefóny a internet neboli navrhovateľom hradené vôbec, aj keď spoločnosť navrhovateľa by bez telefónov a internetu prakticky nemohla fungovať. O tom, že sa predmetné náklady týkali jednoznačne nákladov spoločnosti navrhovateľa, svedčí aj to,

že prístupový bod internetu v sídle spoločnosti navrhovateľa a všetky telefónne čísla, ktorých doklady odporca predložil, boli vždy uvádzané v tiráži časopisu. Všetky náklady sa tak reálne jednoznačne týkali čisto navrhovateľa. Pohľadávka odporcu voči navrhovateľovi vyplýva z práva na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v sume 109 800,24 eura (3 307 841,91 Sk), ktoré (bezdôvodné obohatenie) navrhovateľ získal tým, že odporca hradil výdavky (náklady) súvisiace s podnikateľskou činnosťou navrhovateľa, ktoré by inak hradil (znášal) sám; tým získal navrhovateľ neoprávnený majetkový prospech na úkor odporcu. Odporca kúpil systém a web stránky www.reality-ba.sk, ktorú využívala spoločnosť navrhovateľa. K danému predaju bola zmluva, ktorá bola zadržaná navrhovateľom, celkovo na kúpu stránky bola odkúpená v sume viac ako 500 000,- Sk (16 596,96 eura). Odporca zároveň vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku na náhradu škody s odôvodnením, že navrhovateľ pri uplatnení svojho nároku v adhéznom konaní zo dňa 28. 07. 2010 nepostupoval v zmysle príslušného ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, nakoľko žiadal zaplatiť sumu 96 324,- eura, avšak bez uvedenia dôvodov a výšky uplatnenej škody. Podľa názoru odporcu takéto uplatnenie nespôsobuje pretrhnutie premlčacej lehoty podľa právnych predpisov. Pre spočívanie alebo prerušenie premlčacej doby musí byť nárok na náhradu škody uplatnený voči konkrétnej osobe zodpovednej za škodu, pričom navrhovateľ uplatnil svoj nárok v trestnom konaní voči neznámemu páchatateľovi, čo nie je spôsobilé mať za následok prerušenie plynutia premlčacej doby podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka voči odporcovi ani za predpokladu, že sa navrhovateľ domnieval, že je za škodu zodpovedný konateľ, pretože takýto návrh nemožno považovať za určitý z toho dôvodu, že v čase, keď mala podľa navrhovateľa vzniknúť škoda, boli v spoločnosti navrhovateľa dvaja konatelia. Podľa odporcu z uvedeného vyplývalo, že uplatnenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní nemožno považovať za určité, a preto až najskôr podaním žaloby dňa 16. 09. 2013 voči odporcovi mohla byť splnená podmienka podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka pre spočívanie premlčacej lehoty, pričom v tom čase by však boli všetky pohľadávky navrhovateľa už premlčané, keďže uplynula zákonná štvorročná lehota podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka. Podľa ust. § 398 Obchodného zákonníka je pre začatie plynutia premlčacej doby rozhodujúce, kedy sa navrhovateľ (poškodený) dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a kto je za ňu zodpovedný. Vzhľadom k tomu, že v rozhodnom období bol konateľom v spoločnosti navrhovateľa aj Ing. Melichárek (od 13. 10. 2005 do súčasnosti), mohol sa navrhovateľ dozvedieť o vzniku škody podľa ust. § 388 Obchodného zákonníka dňom vzniku škody, t.j. dňom, kedy sa začala spracovávať objednávka inzerentov, pričom musela chýbať zmluva (alebo iný doklad) so spoločnosťou navrhovateľa ako vydavateľom, najneskôr sa však uvedené mohol navrhovateľ dozvedieť dňom zverejnenia inzercie, ktorá mala byť fakturovaná v prospech navrhovateľa. Nie je teda správne, že sa dozvedel o škode v júli 2007 pri prehliadke priestorov, keďže sa o tom mohol dozvedieť skôr, a to v čase vzniku škody.

Podľa odporcu inzerciu využívali spoločnosti (prepojené s p. Melichárkom) úplne bezplatne a svoje nároky neustále zvyšovali. Najprv stačili 2 strany, potom chcel 4, 6, 8 až sa to dostalo častokrát na takmer 1/3 časopisu. Išlo totiž o to, že nešlo len o plošnú inzerciu priamo v časopise pre realitnú kanceláriu NELLY a apartmánové domy Fatrapark a Tatragolf, išlo ďalej o prémiové miesta na titulke a obálke časopisu, následne o riadkovú inzerciu, ktorá bola súčasťou časopisu a zaberala nemalý priestor a v ktorej väčšina inzerátov bola práve pre realitnú kanceláriu NELLY a okrem toho bola súčasťou časopisu aj fotoinzercia, kde sa rovnako zverejňovala väčšina inzerátov bezplatne práve pre realitnú kanceláriu NELLY. Išlo teda takmer v každom čísle o 1/3 obsahu časopisu, pričom za túto reklamu nikdy nikto neplatil. Niekoľko krát sa stalo, že bolo nutné zrušiť inzerát platiaceho klienta, aby sa mohla umiestniť celá želaná reklama Ing. Melichárka. Na základe vyššie uvedeného si odporca voči spoločnosti navrhovateľa uplatnil ako vzájomný návrh pohľadávku z nevyplateného zisku podľa čl. VI. bod 1 mandátnej v sume 30 325,- eura, keďže navrhovateľ rozhodol o umiestnení bezplatnej reklamy v sume cca 75 814,- eura (cca 2 284 000,- Sk, z toho 1 789 000,- Sk za titul Bratislavské reality a 495 000,- Sk za titul REALITY Bratislava), z toho podiel 40% na zisku odporcu predstavuje 30 325,- eura. Celkový objem pohľadávok odporcu voči navrhovateľovi predstavuje sumu 156 722,20 eura.

Navrhovateľ k námietke odporcu o nezákonnom získaní dôkazov uviedol, že dôkazy, ktoré boli predložené v tomto konaní boli získané zákonným spôsobom z trestného spisu, týkajúceho sa trestnej veci č.k. 2T 99/2012. Predmetné dôkazy boli súčasťou trestného spisu a navrhovateľ tieto dôkazy získal zákonnou cestou na základe nahliadnutia do trestného spisu a vyhotovenia fotokópií, ktoré následne predložil v tomto konaní. Čo sa týka zákonnosti dôkazov nachádzajúcich sa v samotnom trestnom spise nebola zákonnosť týchto dôkazov súdom a ani prokurátorom spochybnená, pričom konajúca prokurátorka výslovne uviedla, že orgány činné v trestnom konaní získali dôkazy zákonným spôsobom. Navrhovateľ žiadnym spôsobom neporušil práva odporcu a už vôbec nie bankové tajomstvo. Bankový

výpis odporcu bol vyžiadaný orgánmi činnými v trestnom konaní. Navrhovateľ mal za to, že bankový výpis odporcu jednoznačne preukazuje, že inzerenti uhradili odporcovi odmenu za inzerciu v periodikách navrhovateľa. Predmetná skutočnosť jednoznačne vyplývala z možnosti identifikácie takýchto platieb, a to prostredníctvom a práve v spojitosti s údajmi uvedenými v bankovom výpise, pričom týmito údajmi sú adresáti prijatej platby - odporca a platby sú jednoznačne identifikovateľné prostredníctvom čísla príslušnej faktúry, variabilného symbolu, sumy, odporcovho bankového účtu, v prospech ktorého bolo platené a identifikácie jednotlivých inzerentov, ktorí faktúry hradili. Z vypracovaného prehľadu presne vyplýva, ako boli odmeny za inzerciu zo strany inzerentov hradené. Je preto zrejmé, že odporca v skutočnosti naozaj vystavoval inzerentom predmetné faktúry (a to za plnenie, na ktoré mal výlučné právo navrhovateľ ako vydavateľ periodík) za inzerciu v periodikách a inzerenti odmenu uhradili odporcovi. Navrhovateľ poukázal aj na to, že odporca ani nikdy nenamietal, že by takéto faktúry inzerentom vystavoval.

K výdavkom/nákladom odporcu navrhovateľ uviedol, že ide o vyfabrikované náklady, ktoré sa v žiadnom prípade netýkali podnikateľskej činnosti navrhovateľa. Odporca predložil ako dôkaz náklady aj za obdobie, keď nepôsobil v spoločnosti navrhovateľa. Ide o náklady vo výške 506 606,- Sk, pričom tieto náklady boli vynaložené zrejme na podnikateľskú činnosť odporcu, avšak v žiadnom prípade nie v súvislosti s podnikateľskou činnosťou navrhovateľa. Za obdobie svojej účasti v spoločnosti navrhovateľa s výnimkou tlače štyroch čísiel tlačoviny Bratislavské reality nevynaložil za navrhovateľa žiadne náklady v súvislosti s prípravou časopisov a ich tlače. Odporca zabezpečil za navrhovateľa tlač čísiel 8,9, 10 a 11 časopisu Bratislavské reality, ktoré skutočne zaplatil odporca, avšak následne odporca v súvislosti so zabezpečením tlače čísiel časopisu Bratislavské reality vystavil navrhovateľovi faktúry č. 389/2005 na sumu 69 972,- Sk a č. 390/2005 na sumu 69 972,- Sk, ktoré boli odporcovi následne uhradené zo strany navrhovateľa. V súvislosti s nákladmi na nájom odporcu neuviedol, že navrhovateľ mu platil dohodnutý podnájom, pričom za rozhodné obdobie uhradil odporcovi sumu vo výške 260 000,- Sk, pričom skutočnosť, že navrhovateľ hradil odporcovi podnájom vyplýva priamo z účtu odporcu, z ktorého bolo zrejmé, že odporca prijímal z bankového účtu navrhovateľa platby označené ako „nájomné“, pričom zrkadlovo z bankového účtu navrhovateľa vyplýva, že hradil odporcovi dohodnutý podnájom. Navrhovateľ nehradil celú výšku nájomného, nakoľko odporca využíval dom na Bulharskej ulici aj na svoje potreby, prípadne potreby svojej vtedajšej priateľky (kaderníctvo). V každom prípade navrhovateľ preukázane hradil odporcovi dohodnutý podnájom. Odporca doložil faktúry, ktoré mu boli vystavené zo strany jeho rodinných príslušníkov (otec G. F. L.), prípadne iné doklady označené ako „mzda“ pre ľudí, ktorí pre navrhovateľa nikdy nepracovali (p. E.) či už ako zamestnanci, alebo živnostníci. Podľa navrhovateľa išlo o náklady odporcu na výkon vlastnej podnikateľskej činnosti a nie výkon podnikateľskej činnosti spoločnosti navrhovateľa. Odporca teda vôbec nepreukázal, že by išlo o náklady vynaložené v súvislosti s podnikateľskou činnosťou navrhovateľa a taktiež ani nepreukázal, že by takéto náklady skutočne uhradil. Odporca v rámci nákladov, ktoré mal údajne vynaložiť na spoločnosť navrhovateľa, uviedol platby svojmu otcovi G. F. L. vo výške 170 534,- Sk. G. F. L. však v trestnom konaní pri svojom výsluchu dňa 16. 03. 2011 vyslovene uviedol, že spoločnosti navrhovateľa nikdy žiadne služby neposkytoval. Je teda zrejmé, že ak nejaké služby poskytoval a odporca mu ich uhradil, tak ich poskytoval odporcovi, ale nie v súvislosti s podnikateľskou činnosťou navrhovateľa. Odporca taktiež doložil faktúry, ktoré vynakladal v súvislosti s vlastnou podnikateľskou činnosťou - napr. faktúry za vedenie svojho účtovníctva, software na fakturáciu, právne poradenstvo, pričom spoločnosť navrhovateľa si náklady na vlastné účtovníctvo a poradenstvá hradila sama. Odporca taktiež predložil faktúry súvisiace s prípravou jeho časopisov Ftip.sk, Najlepšia Gazdinka a Sudoku, ktoré boli vo vydavateľskej pôsobnosti odporcu a teda opätovne nešlo o náklady na podnikateľskú činnosť navrhovateľa. Odporca ďalej doložil účtovné doklady, ktoré vo svojom súpise označuje ako vybavenie kancelárie. Navrhovateľ k tomu uviedol, že odporca v období jedného roka (2006) mal nakúpiť veľké množstvo počítačov, notebookov, fotoaparátov, monitorov, telefónov, karaoke, USB kľúčov, herných konzol, navigácií a iných v celkovej hodnote cca. 500 000,- Sk. Je zrejmé, že uvedené komponenty neboli kupované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou spoločnosti navrhovateľa, nakoľko aj svedkovia na pojednávaní zo dňa 06. 05. 2015 potvrdili, že navrhovateľ im mal zadržať notebooky (každému jeden), ktoré boli v ich súkromnom vlastníctve, pričom podľa čestného prehlásenia odporcu zo dňa 23. 08. 2007 jemu malo byť v sídle spoločnosti navrhovateľa zadržané 3 PC zostavy, 2ks pevnej prenosnej linky Gigaset a jedna tlačiareň. Bolo zrejmé, že ďalšie desiatky vyššie uvádzaných komponentov, ktoré odporca zakúpil, neboli zakúpené na účely spoločnosti navrhovateľa a ani sa v spoločnosti navrhovateľa nikdy nenachádzali, ale tieto odporca zakúpil na vlastné podnikateľské alebo iné účely. Podľa názoru konateľa navrhovateľa odporca nakupoval pre rôznych svojich kamarátov a iné osoby počítačové komponenty v Českej republike, nakoľko takéto nákupy boli oslobodené od DPH a tieto

komponenty následne predával uvedeným osobám. S touto skutočnosťou sa odporca Ing. Melichárkovi viackrát chválil v tom zmysle, aký je to dobrý „bussiness“. Z pohľadu navrhovateľa bolo zrejme, že odporca si vystavil takéto doklady sám bez vedomia navrhovateľa, a to zrejme za účelom optimalizácie jeho nákladov. Obdobný prípad je položka pod č. 223, kde odporca mal údajne zaplatiť spoločnosti navrhovateľa faktúru na sumu 176 120,- Sk za údajné poskytnutie sprostredkovateľských služieb, ktoré mu mala poskytnúť spoločnosť navrhovateľa. Čo sa týka nákladov za poštovné, odporca nijakým spôsobom nepreukázal, že by tieto náklady vynakladal za spoločnosť navrhovateľa. Navrhovateľ si hradil náklady za poštovné sám. Ak aj odporca uhradil náklady za poštovné, tieto mu boli následne refundované. Navrhovateľ uhradil odporcovi v súvislosti s refundáciou poštovného sumu vo výške 50 100,- Sk. Čo sa týka nákladov za telefóny tak odporca žiadnym spôsobom nepreukázal, že faktúry ktoré predložil ako náklady sa týkali podnikateľskej činnosti navrhovateľa a takéto náklady si ani nikdy voči navrhovateľovi neuplatnil.

Navrhovateľ uviedol, že v predmetnom období vynaložil na spomínané činnosti náklady v celkovej výške 5 121 246,90 Sk. Podľa navrhovateľa uvedená skutočnosť vyplývala z dôkazu súhrnná tabuľka nákladov, účtovných dokladov týkajúcich sa nákladov a úhrady nákladov, vyplývajúcich z predkladaného bankového účtu navrhovateľa. Z uvádzaných skutočností bolo zrejme, že práve navrhovateľ bol vydavateľom predmetných periodík a výlučne vo svojej réžii a na svoje náklady zabezpečoval vydávanie periodík. Odporca bol v tomto ohľade len subjektom, ktorý ako konateľ a na základe povinností vyplývajúcich mu z mandátnej zmluvy zabezpečoval pre navrhovateľa niektoré činnosti súvisiace s vydávaním periodík. Za uvedenú činnosť mu bola riadne vyplácaná dohodnutá odmena, o čom svedčí aj zápisnica z konfrontácie medzi odporcom a konateľom navrhovateľa, kde odporca uviedol, že dohodnutá odmena mu bola vyplácaná a vyplatená mu nebola len odmena za posledný mesiac pred jeho odvolaním. Podľa navrhovateľa prevod vydavateľských práv možno vykonať akoukoľvek scudzovacou zmluvou, ktorej použitie súkromné právo z nejakého dôvodu nevylučuje. Môže ísť o zmluvu nepomenovanú, prípadne zmluvu o prevode podniku, ako sa stalo v tomto prípade. Výňatok z dôvodovej správy tento záver potvrdzuje, nakoľko ani zákon č. 167/2008 Z.z. žiadnym spôsobom neupravuje otázku prevodu vydavateľských práv (obdobne ako to bolo pri zákone č. 86/1966 Zb.) a sám zákonodarca uvádza zmluvu o prevode podniku ako právne možnú. Z uvedeného bolo podľa navrhovateľa zrejme, že prevod vydavateľských práv tak podľa predchádzajúceho zákona, ako aj v súčasnosti platného Tlačového zákona bolo možné a je možné uskutočniť akoukoľvek zmluvou, ktorej použitie právne predpisy súkromného práva nevylučujú. Odporca opomenul ust. § 7 ods. 4 predmetného zákona, podľa ktorého „vydavateľ je povinný oznamovať orgánu, ktorý vykonal registráciu, každú zmenu v údajoch obsiahnutých v prihláške. Zmena sa môže vykonať až po tom, keď ju tento orgán zaregistroval...“. Z ust. § 6 zákona č. 86/1966 Zb. (náležitosti prihlášky) vyplýva, že jednou z náležitostí prihlášky je aj označenie vydavateľa. Z predmetných ustanovení je zrejme, že v prípade ak došlo k zmene vydavateľa prevodom vydavateľských práv (zmluvou o predaji podniku), tak tieto práva boli prevedené účinnosťou zmluvy o predaji podniku, a teda navrhovateľ nebol povinný sa registrovať postupom podľa ust. § 7 ods. 1, ale bolo potrebné postupovať podľa ust. § 7 ods. 4. V konečnom dôsledku tento záver vyplynul aj z následného postupu, keď sa zmena vydavateľa periodika Bratislavské reality (ako aj ohľadne ostatných periodík) oznámila prostredníctvom „Oznámenia o zmenách údajov uvedených v prihláške“ a nie prostredníctvom „Prihlášky na registráciu periodickej tlače“. Navrhovateľ uviedol, že odporca sa obdobným argumentom bránil aj v trestnom konaní, pričom aj v zmysle uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava II bolo konajúcou prokurátorkou uvedené, že z informácie samotného Ministerstva kultúry Slovenskej republiky vyplýval záver, že registrácia periodík ma len oznamovací evidenčný charakter. K údajnej bezplatnej reklame spoločnostiam, v ktorých bol Ing. Melichárka konateľom navrhovateľ uviedol, že v žiadnom prípade spoločnosť navrhovateľa neposkytovala bezodplatnú reklamu pre projekty Ing. Melichárka. Nepravdivý je taktiež namietaný rozsah 1/3-tiny z celkovej plochy časopisu Bratislavské reality. Reklama projektu Tatragolf zaberala cca 2 a niekedy 3 strany z časopisu a inzercia realitnej kancelárie Nelly zaberala v priemere 4 - 5 strán. Časopis Bratislavské reality pritom obsahoval v priemere od 50 do 68 strán. Ak mal Ing. Melichárek reklamovať svoje projekty v rozsahu 1/3-tiny časopisu, musela by jeho reklama zaberat 17 až 22 strán. Reklamy projektov Tatragolf a Fatrapark neboli bezodplatné, ale boli riadne vyfakturované a zaplatené spoločnosti Nelly&Kyrie, s.r.o. Išlo o spoločnosť, ktorá bola personálne prepojená s osobou Ing. Melichárka, avšak reklama bola vyfakturovaná a následne aj riadne zaplatená. Odporca o tejto skutočnosti dobre vedel, nakoľko sám faktúry vystavené spoločnosti Nelly& Kyrie, s.r.o. podpisoval. Za reklamu projektov Tatragolf a Fatrapark spoločnosť navrhovateľa zinkasovala celkovo 357 000,- Sk. Čo sa týka inzercie realitnej kancelárie Nelly, uvedená inzercia bola spoločnosti navrhovateľa platená buď na základe faktúr, alebo prostredníctvom zápočtov voči finančným prostriedkom, ktoré Ing. Melichárek poskytol spoločnosti navrhovateľa. Ing. Melichárek

musel spoločnosť navrhovateľa vzhľadom na konanie odporcu dotovať finančnými prostriedkami, nakoľko odporca svojimi nezákonnými aktivitami pripravil spoločnosť navrhovateľa o značne vysokú sumu (cca. 70 000,- eura). Spoločnosť navrhovateľa bola po celý čas svojej existencie stratová. Ing. Melichárek fakticky dotoval spoločnosť z peňazí, ktoré zarobil prostredníctvom realitnej kancelárie Nelly. Následne časť vkladanych peňazí započítal s inzerciou, ktorá mu bola poskytnutá zo strany spoločnosti navrhovateľa.

Z ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku vyplývajú podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody v adhéznom konaní. Základnou podmienkou, aby si poškodený mohol vôbec uplatniť nárok na náhradu škody v adhéznom konaní je, že mu trestným činom obvineného bola spôsobená škoda. Ďalšími podmienkami sú včasnosť uplatnenia nároku (t.j. nárok musí byť uplatnený najneskôr do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania) a určitosť návrhu - z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Ďalej možno uviesť, že Trestný poriadok neupravuje spôsob uplatnenia nároku na náhradu škody. Z uvedeného vyplýva, že nárok možno uplatniť písomne (samostatným podaním poškodeného), prípadne ústne do zápisnice. V trestnej veci, ktorá bola vedená voči odporcovi, bolo dňa 14. 06. 2010 pod ČVS:ORP - 861/OEK-B2-2010 zo strany OR PZ Bratislava II vydané uznesenie podľa ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku o vznesení obvinenia voči odporcovi vo veci zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa ust. § 237 ods. 1 a 3 Trestného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že počnúc dňom 14. 06. 2010 nebolo trestné stíhanie vedené vo veci (t.j. pre skutok zatiaľ nestotožneného páchatel'a), ale už bolo vedené voči konkrétnej obvinenej osobe, t.j. voči odporcovi. Následne (už v čase po vznesení obvinenia voči odporcovi) navrhovateľ z dôvodu, že skutkom práve konkrétneho obvineného (odporcu) mu bola spôsobená škoda, uplatnil túto škodu v trestnom konaní (tak ako požaduje Trestný poriadok), pričom uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú zo zápisnice zo dňa 28. 07. 2010. Z uvedenej zápisnice je zrejmé, že navrhovateľ jednoznačne a dostatočne určitým spôsobom (a viackrát) špecifikoval, že práve konkrétny obvinený T. L. mu spôsobil škodu, ktorú si uplatňoval v trestnom konaní. Navrhovateľ mal za to, že pre potreby posúdenia uplatnenia škody v trestnom konaní je potrebné prihliadať na obsah celej zápisnice (ktorá zachytáva obsah právneho úkonu uplatnenia škody v trestnom konaní) a nielen z jedného izolovaného odseku zápisnice, ktorý si účelovo vybral odporca, pričom odporca izolovaným výkladom jedného jediného odseku zápisnice formalisticky vyvodil záver, že navrhovateľ si neuplatnil nárok na náhradu škody voči nemu ako obvinenému, ale že si uplatnil nárok voči jedinému neznámemu páchatel'ovi. K danému podľa navrhovateľa treba uviesť, že zo žiadneho ustanovenia Trestného poriadku v žiadnom prípade takýto formalizmus nevyplýva, naopak Trestný poriadok len minimálne formalistickým spôsobom vyžaduje, aby nárok poškodeného na náhradu škody, ktorú mu spôsobil obvinený, bol uplatnený včas, v konkrétnej aspoň minimálnej výške a s uvedením dôvodov. Ak je teda v odseku 4 na str. 8 zápisnice uvedené, že poškodený žiada, aby súd v prípade zistenia páchatel'a mu uložil povinnosť nahradiť škodu, tak je zrejmé, že toto znenie nevyjadruje skutočnosť, že by si navrhovateľ uplatňoval škodu voči neznámemu páchatel'ovi, pretože navrhovateľ už vedel, že odporca je stíhaný ako obvinený. Uvedené znenie len reflektuje na skutočnosť, že súd môže uložiť obžalovanému povinnosť škodu nahradiť len v tom prípade, ak ho uzná za vinného. Nakoniec nemožno ani vylúčiť fakt, že predmetný text mal príslušný vyšetrovateľ pripravený v zápisnici (čo je v praxi bežné), pričom do predmetnej pripravenej časti len vyšetrovateľ doplnil výšku spôsobenej škody. Nie je zároveň pravdou, že by bolo uplatnenie nároku na náhradu škody neurčité a to z dôvodu tvrdeného odporcom, že spoločnosť navrhovateľa mala dvoch konateľov. Naopak, je zrejmé, že v trestnom konaní nebolo viac obvinených osôb, jediným obvineným bol práve odporca, ktorý svojím konaním spôsobil navrhovateľovi škodu a navrhovateľ svoj nárok uplatnil po vznesení obvinenia práve voči tejto konkrétnej osobe odporcu. Z postupu Okresného súdu Bratislava II v trestnej veci č.k. 2T 99/2012 bolo podľa navrhovateľa zrejmé, že ani tento súd nepostupoval pri posúdení uplatnenia nároku na náhradu škody takým formalistickým prístupom, ako postupoval odporca pri uplatnení námietky premlčania. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 2T 99/2012-957 zo dňa 18. 06. 2013 bolo zrejmé, že konajúci súd oslobodil odporcu spod obžaloby, zároveň však v zmysle ust. § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal navrhovateľa s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z uvedenej skutočnosti podľa navrhovateľa vyplývalo, že v prípade, ak by súd v trestnom konaní nepovažoval nárok na náhradu škody uplatnený v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, nemohol by v oslobodzujúcom rozsudku navrhovateľa odkázať na občianske súdne konanie. Ak by súd nepovažoval uplatnenie nároku v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, nemohol by ohľadne nároku na náhradu škody rozhodnúť vôbec. Taktiež z postupu samotného odporcu bolo zrejmé, že aj tento považoval nárok uplatnený navrhovateľom v trestnom konaní v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, ak by to tak nebolo, mohol voči výroku o odkaze navrhovateľa ako poškodeného na občianske súdne konanie podať odvolanie s odôvodnením,

že nárok nebol uplatnený spôsobom podľa ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Ak teda odporca namieta, že nárok navrhovateľa ako poškodeného nebol riadne uplatnený, tak je zrejmé, že tak robí účelovo a neprípustným formalistickým postupom. Trestný poriadok nevyžaduje, aby poškodený konanie obvineného kvalifikoval aj právne. Posúdenie právnej kvalifikácie ohľadne vzniku škody je vždy len úlohou súdu.

Podľa navrhovateľa je zrejmé, že samotným spracovaním inzerátov navrhovateľovi ešte žiadna škoda nevznikla, samotné spracovanie inzerátov bez následného vystavenia faktúr zo strany odporcu za zverejnenie inzerátov (a ich zaplatenia) nemohlo mať žiaden vplyv na vznik škody navrhovateľovi. Následné vystavenie faktúry zo strany odporcu (vo svoj prospech) za plnenia, ktoré mali byť fakturované v prospech navrhovateľa, tiež ešte neznamenalo vznik škody, znamenalo porušenie právnej povinnosti zo strany odporcu ako jednej z náležitostí vzniku škody. Zákon však neviaže účinky začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na moment porušenia povinnosti (a už v žiadnom prípade na moment, ktorý predchádza vzniku škody), prípadne na moment škodovej udalosti, ale vždy len na vedomosť o vzniku škody. Je pritom logické, že poškodený nemôže mať vedomosť o škode skôr, ako škoda vôbec vznikne. Tiež je potrebné uviesť, že inzeráty výlučne spracovával buď odporca na základe svojich povinností vyplývajúcich z mandátnej zmluvy, prípadne iní zamestnanci navrhovateľa, nikdy nie Ing. Rastislav Melichárek ako druhý konateľ navrhovateľa. Odporca ako neskorší termín, kedy sa navrhovateľ mohol dozvedieť o škode a škodcovi určil deň zverejnenia inzercie. Opätovne je však zrejmé, že samotným dňom zverejnenia inzercie navrhovateľovi ešte žiadna škoda vzniknúť nemohla. Faktúry za zverejnenie inzercie sa mali vystavovať až po zverejnení inzercie a za druhé to, že vznik škody ohľadne fakturovanej inzercie nastal v jednotlivých prípadoch až v čase, keď inzerent skutočne zaplatil fakturovanú sumu odporcovi namiesto navrhovateľa. Tieto skutočnosti však navrhovateľ zo samotného zverejnenia inzercie zistiť objektívne nemohol.

Odporca totižto možnosť, odkedy sa navrhovateľ mohol dozvedieť o škode automaticky a absolútne objektivizoval od momentu, kedy škoda podľa názoru odporcu vznikla. Je síce pravda, že poškodený sa o škode môže (v teoretickej rovine) dozvedieť prvýkrát dňom, kedy škoda vznikla, ale predmetné ustanovenie nie je možné vykladať v tom zmysle, ako sa snaží naznačiť odporca. Z vnútornej logiky predmetného ustanovenia je zrejmé, že zákon ako moment možnej vedomosti poškodeného neviaže automaticky na moment vzniku škody, ale viaže tento moment na deň, kedy sa poškodený mohol o škode a škodcovi dozvedieť skôr, ale výlučne z dôvodu svojej nedbanlivosti sa o uvedených skutočnostiach nedozvedel, pričom túto nedbanlivosť mu možno pričítať. Takúto nedbanlivosť je potom vždy potrebné posúdiť s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu a s komparáciou, akoby v obdobnom prípade objektívne postupovali iné osoby v postavení poškodeného. Zo skutkových okolností je síce zrejmé, že spoločnosť navrhovateľa mala dvoch konateľov, avšak odporca bol práve tou osobou, ktorá bola zodpovedná (aj v zmysle podmienok mandátnej zmluvy) za vydávanie tlačovín. Navrhovateľ teda zabezpečoval chod vydávania tlačovín prostredníctvom odporcu a viacerých iných osôb, ktoré pre navrhovateľa pracovali v pozícii živnostníka, pričom navrhovateľ týmto osobám, vrátane odporcu riadne platil a teda objektívne predpokladal, že takéto osoby si riadne plnia svoje povinnosti. Tieto osoby a odporca boli potom zodpovedné za spracovávanie inzercie, vydávanie tlačovín a fakturáciu. Je potom s prihliadnutím na všetky okolnosti zrejmé, že nebolo možné (objektívne) spravodlivo požadovať, aby druhý konateľ navrhovateľa Ing. Melichárek po každom vydaní tlačovín kontroloval uverejňované inzeráty v tlačovinách a porovnával ich s vystavovanými faktúrami. Z uvedených skutočností bolo podľa navrhovateľa zrejmé, že premlčacia lehota nároku na náhradu škody začala plynúť až od momentu skutočnej vedomosti navrhovateľa o škode a škodcovi, a preto považuje námietku premlčania tak, ako túto vzniesol odporca za účelový a šikanózný výkon práva zo strany odporcu (ako osoby, ktorá vedome a úmyselne škodu spôsobila, pričom odporca konal takto dlhodobo), a preto považuje prípadnú námietku premlčania za rozpornú s dobrými mravmi. V prípade, ak by súd považoval odôvodnenie námietky premlčania zo strany odporcu za dôvodné, tak navrhovateľ navrhol, aby súd v takomto prípade námietke premlčania nevyhovel, nakoľko vznesenie takejto námietky je v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Účastníci konania ani ich právni zástupcovia nemali na pojednávaní súdu, konanom dňa 08.02.2016 ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, preto súd na uvedenom pojednávaní po záverečných vyjadreniach vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania podľa ust. § 118 ods. 4 a § 120 ods. 4 O.s.p. a odročil ho z dôvodu vyhlásenia rozhodnutia na termín 29.02.2016 s tým, že podľa ust. § 156 ods. 2 O.s.p. súd rozsudok vo veci samej vyhlásil na tomto ďalšom pojednávaní.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov F. L., G., F. L., U. L., P. D., U. Q., účastníkov konania a ich právnych zástupcov, a listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o predaji podniku zo dňa 19. 07. 2005, dohodou o zrušení zmluvy zo dňa 20. 10. 2005, mandátnou zmluvou zo dňa 15. 12. 2006, protokolom o odovzdaní motorového vozidla zo dňa 23. 07. 2007, zmluvou o postúpení práv a povinností zo dňa 23. 07. 2007, správou nezávislého audítora zo dňa 19. 10. 2007, zoznamom faktúr zo dňa 24. 06. 2010, súpisom nákladov odporcu, fotokópiou tlačoviny Bratislavské reality č. 1 2005, účtovnými dokladmi navrhovateľa za roky 2005 a 2007, čestným prehlásením zo dňa 23. 08. 2007, faktúrami č. 390/2005, 389/2005, 202/2007, 257/2007, 234/2007, 317/2007, 293/2007, 430/2007, 41/2007, 374/2007, 070/2007, 135/2007, 173/2007, 487/2007, 510/2007, 352/2007, pokladničnými dokladmi, výpismi z bankového účtu navrhovateľa, vyšetrovacím spisom - trestným spisom, súpisom nákladov odporcu, výpisom z obchodného registra spoločnosti navrhovateľa, výpisom zo živnostenského registra odporcu, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, založenými v spise, a zistil skutkový stav veci, preukázaný vykonaním týchto dôkazov.

Zistený skutkový stav z vykonaného dokazovania

Navrhovateľ bol založený zakladateľskou listinou zo dňa 21. 09. 2015, z ktorej vyplývalo, že jej jediným zakladateľom bol Ing. Rostislav Melichárek. Medzi predmety podnikania spoločnosti patrili okrem iných aj vydavateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti, predaj a distribúcia periodickej a neperiodickej tlače, a konateľmi spoločnosti boli Ing. Rostislav Melichárek a odporca, pričom spoločnosť vznikla zápisom do obchodného registra dňa 13. 10. 2005.

Navrhovateľ a odporca uzatvorili dňa 10. 10. 2005 zmluvu o výkone funkcie konateľa, na základe ktorej odporcovi neprináležala žiadna odmena, ani majetková alebo nemajetková náhrada. Odporca v období od 13. 10. 2005 do 25. 09. 2007 vykonával funkciu konateľa v spoločnosti navrhovateľa spolu s Ing. Rostislavom Melichárkom (ten od 13. 10. 2005 doposiaľ), pričom každý z nich bol oprávnený konať a podpisovať za spoločnosť samostatne, čo vyplývalo zo zápisov v obchodnom registri navrhovateľa.

Odporca ako fyzická osoba podnikateľ konajúci pod obchodným menom David Gavaľa - BRATISLAVSKÉ REALITY (ďalej len „odporca ako podnikateľ“) mal na Ministerstve kultúry SR zaregistrované vydávanie titulov „Bratislavské reality“ (prihláška zo dňa 07. 06. 2005), „Západoslovenské reality“ (prihláška zo dňa 13. 09. 2005), „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“, ktoré sa neskôr premenovali „Regionálne reality“.

V tiráži prvého čísla periodika „Bratislavské reality“ z júla 2005 bol ako vydavateľ uvedený odporca ako podnikateľ (viď jeho identifikačné číslo).

Odporca ako podnikateľ uzavrel so spoločnosťou TRIGON INTERNATIONAL s.r.o., IČO: 31 395 546 dňa 19. 07. 2005 zmluvu o predaji podniku, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva z odporcu ako podnikateľa na uvedenú spoločnosť k veciam, iným právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré slúžili na prevádzkovanie podniku prevádzkovaného odporcom na základe jeho živnostenského oprávnenia. Štatutárnym orgánom uvedenej spoločnosti v čase podpisu predmetnej zmluvy bol okrem Ing. Stanislava Melicháreka, aj Rostislav Melichárek, ktorý bol zároveň aj konateľom spoločnosti navrhovateľa. Následne sa však odporca ako podnikateľ a spoločnosť TRIGON INTERNATIONAL s.r.o. dňa 20. 10. 2005 dohodli na zrušení predmetnej zmluvy o predaji podniku.

Následne odporca ako podnikateľ uzatvoril dňa 20. 10. 2005 zmluvu o predaji podniku s navrhovateľom, ktorej obsah bol totožný s predošlou zrušenou zmluvou o predaji podniku a na základe ktorej bola odporcovi ako podnikateľovi vyplatená dňa 20. 10. 2005 cena za predaj podniku v sume 100 000,- Sk.

Z oznámenia Ministerstva kultúry SR a jednotlivých prihlášok na registráciu tlače vyplývalo, že navrhovateľ mal v období od 01. 10. 2005 do 31. 08. 2007 zapísanú v zozname periodickú tlač s názvom „Reality Bratislava“ a odporca ako podnikateľ tlač s názvom „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“, „Východoslovenské reality“, „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „PC magazín“ a „Ftip.sk“, pričom posledné štyri periodiká si odporca ako podnikateľ zaregistroval až po 20. 10. 2005, teda po uzavretí zmluvy o predaji podniku zo dňa 20. 10. 2005.

Odporca ako podnikateľ vystavil dňa 10. 12. 2005 navrhovateľovi dve faktúry na sumy po 69 972,- Sk, ktorými odporca ako podnikateľ fakturoval navrhovateľovi výrobu časopisu Bratislavské reality č. 8, 9,

10 a 11/05, pričom navrhovateľ obe tieto faktúry odporcovi v hotovosti dňa 15. 12. 2005 uhradil, o čom svedčia pokladničné bloky.

Navrhovateľ a odporca ako podnikateľ uzatvorili dňa 15. 12. 2005 (keďže podpisy na zmluve boli notársky osvedčené dňa 04. 01. 2006, preto išlo pri uvedenom dátume 15. 12. 2006 na predmetnej zmluve o zrejmú chybu v písaní) mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok odporcu - podnikateľa ako mandatára zabezpečiť všetky činnosti súvisiace s vydávaním inzertnej periodickej publikácie Bratislavské reality, ako i iných periodických novín, zabezpečiť včasné vydávanie všetkých publikácií navrhovateľa, vytvoriť databázu klientov navrhovateľa, aktívne vyhľadávať nových klientov, administratívne zabezpečiť činnosť vykonávanú navrhovateľom a vykonávať ďalšie činnosti pre navrhovateľa podľa jeho pokynov a záväzok navrhovateľa ako mandanta platiť odporcovi odplatu podľa čl. VI. tejto zmluvy. Okrem toho sa odporca v tejto zmluve zaviazal nevykonávať rovnakú činnosť, ako je činnosť podľa tejto zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania, a to aj počas 2 rokov od zániku tejto zmluvy. V opačnom prípade bol povinný zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 500 000,- Sk.

Odporca ako podnikateľ vo svojom mene vystavil navrhovateľovi za sprostredkovateľskú činnosť nasledovné faktúry:

- č. 204/2006 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 14. 12. 2006;
- č. 183/2006 v sume 20 000,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 04. 11. 2006;
- č. 96/2006 v sume 59 500,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 25. 05. 2006;
- č. 27/2006 v sume 17 850,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 18. 02. 2006;
- č. 6/2006 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 28. 01. 2006;
- č. 128/2006 v sume 26 650,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 12. 07. 2006;
- č. 64/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 09. 07. 2007;
- č. 56/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 09. 06. 2007 v sume 10 700,- Sk;
- č. 48/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 04. 05. 2007;
- č. 24/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 03. 03. 2007;
- č. 33/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 28. 02. 2007 a 23. 04. 2004;
- č. 24/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 03. 03. 2007;
- č. 24/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 03. 03. 2007;
- č. 014/2007 v sume 35 700,- Sk, ktorú navrhovateľ uhradil dňa 24. 01. 2007, 25. 01. 2007 a 30. 01. 2007;

Odporca ako podnikateľ vo svojom mene vystavil za inzerciu v periodikách „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“ (resp. „Regionálne reality“) nasledovné faktúry:

- č. 156/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 11. 2005;
- č. 157/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 07. 2005;
- č. 158/2005 v sume 2 439,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 159/2005 v sume 803,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 11. 2005;
- č. 160/2005 v sume 892,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 161/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 03. 2005;
- č. 162/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 11. 2005;
- č. 163/2005 v sume 4 998,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 164/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 11. 2005;
- č. 165/2005 v sume 1 547,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 11. 2005;
- 16 808,50 Sk
- č. 166/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 11. 2005;
- č. 168/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 11. 2005;
- č. 169/2005 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 11. 2005;
- č. 170/2005 v sume 357,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 171/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 172/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 173/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 174/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 175/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 11. 2005;
- č. 176/2005 v sume 357,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 11. 2005;
- 20586,50 Sk
- č. 177/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;

- č. 178/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 179/2005 v sume 714,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 11. 2005;
- č. 180/2005 v sume 535,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005;
- č. 181/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 182/2005 v sume 238,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 183/2005 v sume 2 975,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 11. 2005;
- č. 184/2005 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 185/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 11. 2005;
- č. 186/2005 v sume 19 040,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2005 v sume 12 495,- Sk a dňa 08. 11.2005 v sume 6 545,- Sk;
35 492,- Sk
- č. 187/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 11. 2005;
- č. 188/2005 v sume 1 904,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 11. 2005;
- č. 189/2005 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 11. 2005;
- č. 190/2005 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 191/2005 v sume 2 618,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 192/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 11. 2005;
- č. 193/2005 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 11. 2005;
- č. 194/2005 v sume 5 057,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 11. 2005;
- č. 195/2005 v sume 5 355,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 11. 2005;
- č. 196/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 11. 2005;
- č. 197/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2005;
41 114,50 Sk
- č. 198/2005 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 11. 2005;
- č. 200/2005 v sume 4 066,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 201/2005 v sume 3 808,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 203/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 11. 2005;
- č. 204/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 11. 2005;
- č. 205/2005 v sume 803,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 206/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 207/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 208/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 209/2005 v sume 119,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 210/2005 v sume 1 249,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 11. 2005;
250 010 Sk
- č. 211/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 11. 2005;
- č. 212/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 213/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;
- č. 214/2005 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 21. 11. 2005;
- č. 216/2005 v sume 238,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 12. 2005;
- č. 217/2005 v sume 8 925,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 01. 2006;
- č. 218/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 219/2005 v sume 3 867,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 220/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 11. 2005;
- č. 221/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 11. 2005;
33 498,50 Sk
- č. 222/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 11. 2005;
- č. 223/2005 v sume 2 320,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 224/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 11. 2005;
- č. 225/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 11. 2005;
- č. 226/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 228/2005 v sume 1 547,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 11. 2005;
- č. 229/2005 v sume 714,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 12. 2005;
- č. 230/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 11. 2005;
- č. 231/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 11. 2005;
- č. 233/2005 v sume 3 363,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- č. 234/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
22 909 Sk

- č. 235/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 236/2005 v sume 785,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 237/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 238/2005 v sume 803,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 239/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 12. 2005;
- č. 241/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 242/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 243/2005 v sume 1 249,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 244/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 245/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 246/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;
- 17 981,50 Sk
- č. 247/2005 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 249/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;
- č. 250/2005 v sume 3 867,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 12. 2005;
- č. 251/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- č. 252/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 12. 2005;
- č. 253/2005 v sume 238,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 254/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 12. 2005;
- č. 255/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 12. 2005;
- č. 256/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 257/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 12. 2005;
- 30 404,50 Sk
- č. 258/2005 v sume 2 975,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 04. 2006;
- č. 259/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- č. 260/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 261/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 21. 12. 2005;
- č. 262/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 11. 2005;
- č. 263/2005 v sume 833,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 11. 2005;
- č. 264/2005 v sume 5 890,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 265/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 266/2005 v sume 4 165,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 267/2005 v sume 5 355,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;
- 28 828 Sk
- č. 268/2005 v sume 8 330,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 01. 2006;
- č. 269/2005 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2005;
- č. 270/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 12. 2005;
- č. 271/2005 v sume 2 856,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 12. 2005;
- č. 272/2005 v sume 1 249,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 11. 2005;
- č. 273/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 274/2005 v sume 1 904,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 275/2005 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 01. 2005;
- č. 277/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 280/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005;
- 40 549 Sk
- č. 282/2005 v sume 10 995,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 284/2005 v sume 21 420,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2005;
- č. 285/2005 v sume 34 307,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 12. 2005;
- č. 286/2005 v sume 3 808,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 287/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 288/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 01. 2006;
- č. 289/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 290/2005 v sume 803,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 01. 2006;
- č. 291/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 03. 2006;
- č. 292/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 12. 2005;
- 82 699 Sk
- č. 293/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 01. 2006;
- č. 294/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;

- č. 295/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 297/2005 v sume 595,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 12. 2005;
- č. 299/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 05. 2006;
- č. 300/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 301/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 304/2005 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 01. 2006;
- č. 302/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005;
- č. 305/2005 v sume 119,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 12. 2005;
- č. 306/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2005;
- č. 307/2005 v sume 3 867,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
32 100,50 Sk
- č. 308/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 309/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 310/2005 v sume 2 856,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005;
- č. 311/2005 v sume 714,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 12. 2005;
- č. 312/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 12. 2005;
- č. 313/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 314/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 315/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 316/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 317/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005;
29 304 Sk
- č. 318/2005 v sume 1 249,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 319/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 320/2005 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 12. 2005;
- č. 321/2005 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 12. 2005;
- č. 322/2005 v sume 625,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 21. 12. 2005;
- č. 323/2005 v sume 2 975,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 01. 2006;
- č. 325/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 01. 2006;
- č. 326/2005 v sume 2 499,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 01. 2006;
- č. 327/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 12. 2005;
- č. 328/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 329/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 12. 2005;
33 528 Sk
- č. 330/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2005;
- č. 331/2005 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 12. 2005;
- č. 332/2005 v sume 19 635,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 12. 2005;
- č. 333/2005 v sume 65 688,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 12. 2005 a dňa 23. 12. 2005;
- č. 338/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 339/2005 v sume 1 190,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 02. 2006;
- č. 340/2005 v sume 178,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 12. 2005;
- č. 341/2005 v sume 1 547,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
- č. 342/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 12. 2005;
- č. 343/2005 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 02. 2006;
- č. 344/2005 v sume 833,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2006;
112 276,50 Sk
- č. 347/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 01. 2006;
- č. 375/2005 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2006;
- č. 376/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 02. 2006;
- č. 377/2005 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2005;
- č. 378/2005 v sume 8 330,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 01. 2006;
- č. 379/2005 v sume 3 867,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 01. 2006;
- č. 380/2005 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2006;
- č. 381/2005 v sume 8 330,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 01. 2006;
- č. 382/2005 v sume 5 950,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 12. 2005;
- č. 384/2005 v sume 178,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 12. 2005;
- č. 386/2005 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 12. 2005;
51 705,50 Sk

- č. 2/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 02. 2006;
- č. 3/2006 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 01. 2006;
- č. 6/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 01. 2006;
- č. 9/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 02. 2006;
- č. 10/2006 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 02. 2006;
- č. 11/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 03. 2006;
- č. 12/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 02. 2006;
- č. 13/2006 v sume 10 710,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 02. 2006;
- č. 14/2006 v sume 21 420,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 02. 2006;
- č. 15/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 02. 2006;
93 831,50 Sk
- č. 16/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 02. 2006;
- č. 17/2006 v sume 4 641,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 02. 2006;
- č. 22/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 03. 2006;
- č. 23/2006 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 02. 2006;
- č. 24/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 05. 2006;
- č. 25/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 03. 2006;
- č. 29/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 04. 2006;
- č. 30/2006 v sume 21 420,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 03. 2006;
- č. 31/2006 v sume 9 996,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 03. 2006;
- č. 32/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 05. 2006;
88 893 Sk
- č. 33/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 03. 2006;
- č. 34/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 03. 2006;
- č. 35/2006 v sume 178,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 03. 2006;
- č. 36/2006 v sume 595,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 03. 2006;
- č. 37/2006 v sume 297,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 05. 2006;
- č. 38/2006 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 03. 2006;
- č. 43/2006 v sume 57 120,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 03. 2006;
- č. 44/2006 v sume 10 710,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 04. 2006;
- č. 45/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 04. 2006;
- č. 46/2006 v sume 28 000,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 03. 2006;
- č. 47/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 06. 2006;
121 891,50 Sk
- č. 48/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 03. 2006;
- č. 52/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 04. 2006;
- č. 53/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 08. 2006;
- č. 54/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 04. 2006;
- č. 55/2006 v sume 17 850,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 04. 2006;
- č. 56/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 04. 2006;
- č. 58/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 05. 2006;
- č. 59/2006 v sume 28 000,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 04. 2006;
- č. 60/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 10. 2006;
- č. 61/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 04. 2006;
- č. 65/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 05. 2006;
109 515,50 Sk
- č. 67/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 05. 2006;
- č. 68/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 05. 2006;
- č. 69/2006 v sume 1 309,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 05. 2006;
- č. 66/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 09. 2006;
- č. 72/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 05. 2006;
- č. 73/2006 v sume 297,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 05. 2006;
- č. 74/2006 v sume 297,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 05. 2006;
- č. 78/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 05. 2006;
- č. 79/2006 v sume 28 000,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 05. 2006;
- č. 80/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 10. 2006;
- č. 81/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 05. 2006;
72 209,- Sk

- č. 86/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 07. 2006;
 - č. 87/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 09. 2006;
 - č. 88/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 06. 2006;
 - č. 89/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 06. 2006;
 - č. 90/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 01. 06. 2006;
 - č. 91/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 05. 2006;
 - č. 93/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 05. 2006;
 - č. 94/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 08. 2006;
 - č. 95/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 06. 2006;
 - č. 98/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 07. 2006;
 - č. 99/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2006;
 - č. 100/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 06. 2006;
- 54 918,50 Sk
- č. 103/2006 v sume 7 735,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 07. 2006;
 - č. 104/2006 v sume 9 999,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 07. 2006;
 - č. 105/2006 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 11. 2006;
 - č. 106/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 07. 2006;
 - č. 107/2006 v sume 714,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 06. 2006;
 - č. 108/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 07. 2006;
 - č. 109/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 08. 2006;
 - č. 110/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 07. 2006;
 - č. 111/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 06. 2006;
 - č. 112/2006 v sume 1 309,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 07. 2006;
 - č. 114/2006 v sume 9 999,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 07. 2006;
- 47 190,50 Sk
- č. 116/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 07. 2006;
 - č. 118/2006 v sume 2 380,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 07. 2006;
 - č. 123/2006 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2006;
 - č. 127/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 08. 2006;
 - č. 124/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 08. 2006;
 - č. 125/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 08. 2006;
 - č. 126/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 08. 2006;
 - č. 130/2006 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2006;
 - č. 131/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 08. 2006;
 - č. 135/2006 v sume 7 140,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 01. 2007;
 - č. 136/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 09. 2006;
- 49 504 Sk
- č. 138/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 09. 2006;
 - č. 139/2006 v sume 21 420,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 05. 2007;
 - č. 140/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 09. 2006;
 - č. 141/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 09. 2006;
 - č. 143/2006 v sume 3 570,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 12. 2006;
 - č. 144/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 10. 2006;
 - č. 149/2006 v sume 12 495,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 01. 2007;
 - č. 150/2006 v sume 6 545,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 11. 10. 2006;
 - č. 151/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 10. 2006;
 - č. 152/2006 v sume 654,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 10. 10. 2006;
 - č. 153/2006 v sume 535,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 10. 2006;
- 55 513,50 Sk
- č. 154/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 10. 2006;
 - č. 155/2006 v sume 1 785,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 29. 09. 2006;
 - č. 158/2006 v sume 4 760,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 13. 12. 2006;
- 8 330,- Sk

čo spolu predstavuje sumu v celkovej výške 1 356 592,50 Sk, čo je 45 030,62 eura, ktorú odporca prijal na svoj účet za zverejnené inzercie vo vyššie uvedeních periodikách.

Odporca ako podnikateľ vo svojom mene vystavil za predaj (distribúciu) periodík „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“ (resp. „Regionálne reality“) nasledovné faktúry:

- č. 199/2005 v sume 161,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 08. 11. 2005;
- č. 278/2005 v sume 132,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 279/2005 v sume 194,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 12. 2005;
- č. 283/2005 v sume 4 459,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 09. 12. 2005;
- č. 335/2005 v sume 2 841,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 01. 2006;
- č. 336/2005 v sume 4 626,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 01. 2006;
- č. 383/2005 v sume 329,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 01. 2006;
- č. 1/2006 v sume 2 309,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 27. 02. 2006;
- č. 8/2006 v sume 4 844,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 03. 2006;
- č. 19/2006 v sume 4 062,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 17. 02. 2006;
23 960,50 Sk
- č. 20/2006 v sume 471,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 02. 2006;
- č. 21./2006 v sume 279,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 02. 2006;
- č. 26/2006 v sume 4 347,15 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 03. 2006;
- č. 28/2006 v sume 7 697,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 02. 2006;
- č. 40/2006 v sume 313,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 03. 2006;
- č. 41/2006 v sume 8 772,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 03. 2006;
- č. 42/2006 v sume 7 530,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 14. 03. 2006;
- č. 50/2006 v sume 7 168,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 05. 2006;
- č. 51/2006 v sume 3 730,60 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 04. 2006;
- č. 57/2006 v sume 119,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 04. 2006;
40 430,25 Sk
- č. 62/2006 v sume 7 863,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 05. 2006;
- č. 63/2006 v sume 3 605,41 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 05. 2006;
- č. 64/2006 v sume 114,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 03. 05. 2006;
- č. 75/2006 v sume 199,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 15. 05. 2006;
- č. 76/2006 v sume 7 706,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 05. 2006;
- č. 77/2006 v sume 6 554,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 06. 2006;
- č. 83/2006 v sume 3 126,57 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 22. 05. 2006;
- č. 84/2006 v sume 302,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 05. 2006;
- č. 85/2006 v sume 6 050,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 05. 2006;
- č. 97/2006 v sume 6 559,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 06. 2006;
42 081,48 Sk
- č. 101/2006 v sume 2 998,25 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 28. 07. 2006;
- č. 102/2006 v sume 5 783,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 06. 2006;
- č. 113/2006 v sume 6 507,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 25. 07. 2006;
- č. 117/2006 v sume 564,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 07. 2006;
- č. 119/2006 v sume 2 904,36 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 21. 08. 2006;
- č. 121/2006 v sume 6 759,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 08. 2006;
- č. 122/2006 v sume 5 493,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 08. 2006;
- č. 132/2006 v sume 427,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 08. 2006;
- č. 133/2006 v sume 9 020,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 06. 09. 2006;
- č. 134/2006 v sume 3 320,61 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 09. 2006;
43 777,72 Sk
- č. 147/2006 v sume 6 569,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 10. 2006;
- č. 148/2006 v sume 4 143,72 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 10. 2006;
- č. 159/2006 v sume 227,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 10. 2006;
- č. 160/2006 v sume 6 707,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 16. 10. 2006;
- č. 161/2006 v sume 6 488,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 10. 2006;
- č. 167/2006 v sume 3 239,24 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 11. 2006;
- č. 186/2006 v sume 5 286,06 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 12. 2006;
- č. 202/2006 v sume 4 760,28 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 05. 01. 2007;
- č. 013/2007 v sume 3 959,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 20. 02. 2007;
- č. 020/2007 v sume 7 757,99 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 03. 2007;
49 137,79 Sk

- č. 025/2007 v sume 13 482,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 03. 2007;
- č. 030/2007 v sume 6 446,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 04. 04. 2007;
- č. 032/2007 v sume 6 168,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 18. 04. 2007;
- č. 040/2007 v sume 12 570,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 04. 2007;
- č. 042/2007 v sume 8 452,50 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 24. 05. 2007;
- č. 049/2007 v sume 5 363,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 30. 05. 2007;
- č. 051/2007 v sume 8 808,32 Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 12. 06. 2007;
- č. 057/2007 v sume 4 768,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 02. 07. 2007;
- č. 061/2007 v sume 3 868,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 19. 07. 2007;
- č. 065/2007 v sume 4 479,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 31. 07. 2007;
- č. 066/2007 v sume 1 156,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 07. 08. 2007;
- č. 068/2007 v sume 5 924,- Sk, ktorej úhradu prijal na svoj účet dňa 23. 08. 2007;

81 486,32 Sk,

čo spolu predstavuje sumu v celkovej výške 280 874,06 Sk, čo je 9 323,31 eura, ktorú odporca prijal na svoj účet za predaj vyššie uvedených periodík.

Spoločnosť NE3X, v.o.s., IČO: 36 239 194 vystavila navrhovateľovi za dodanie humorné contentu pre tlačný mesačník „Ftip.sk“ nasledovné faktúry:

- č. 060010 v sume 4 760,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 17. 06. 2006;
- č. 060012 v sume 3 570,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 17. 07. 2006;
- č. 060014 v sume 2 618,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 10. 08. 2006;
- č. 060017 v sume 1 190,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 09. 09. 2006;
- č. 060020 v sume 1 666,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 09. 10. 2006;
- č. 060022 v sume 1 666,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 27. 10. 2006;
- č. 060025 v sume 1 666,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 30. 11. 2006;
- č. 060027 v sume 595,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 21. 12. 2006;

čo celkovo predstavuje sumu 17 731,- Sk, čo je 588,56 eura, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa za tlač humorných obrázkov mesačníka „Ftip.sk“.

Spoločnosť Petit Press, a.s., IČO: 35 790 253 vystavila navrhovateľovi za tlač periodík „Sudoku“, „Najlepšia gazdinka“ a „Ftip.sk“ nasledovné faktúry:

- č. 60402001 v sume 17 493,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 08. 03. 2006;
- č. 60403002 v sume 21 420,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 05. 04. 2006;
- č. 60403052 v sume 21 420,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 24. 04. 2006;
- č. 60404043 v sume 17 493,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 17. 05. 2006;
- č. 60405044 v sume 15 708,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 07. 06. 2006;
- č. 60406040 v sume 14 089,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 23. 08. 2006;
- č. 60408005 v sume 10 948,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 20. 09. 2006;
- č. 60408076 v sume 12 043,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 22. 11. 2006;
- č. 60410055 v sume 12 480,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 12. 01. 2007;
- č. 60412040 v sume 11 167,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 26. 04. 2007;
- č. 60406012 v sume 14 089,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 27. 06. 2006;
- č. 60407005 v sume 14 098,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 17. 07. 2006;
- č. 60408006 v sume 13 709,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 20. 09. 2006;
- č. 60408078 v sume 13 709,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 24. 10. 2006;
- č. 60409052 v sume 14 651,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 22. 12. 2006;
- č. 60410054 v sume 14 651,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 10. 01. 2007;
- č. 60412041 v sume 14 394,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 26. 04. 2007;
- č. 60406013 v sume 14 089,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 27. 06. 2006;
- č. 60407004 v sume 14 089,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 08. 03. 2006;
- č. 60408003 v sume 12 257,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 25. 09. 2006;
- č. 60408075 v sume 13 482,50 Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 28. 11. 2006;
- č. 60409051 v sume 13 366,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 22. 12. 2006;
- č. 604100053 v sume 13 366,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 02. 01. 2007;
- č. 60411043 v sume 12 852,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 12. 01. 2007;
- č. 60412042 v sume 13 109,- Sk, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa dňa 26. 04. 2007;

čo celkovo predstavuje sumu 360 167,50 Sk, čo je 11 955,37 eura, ktorá bola uhradená z účtu navrhovateľa za tlač periodík „Sudoku“, „Najlepšia gazdinka“ a „Ftip.sk“.

Odporca ako podnikateľ a spoločnosť Mediaprint - Kapa Pressegrasso, a.s., IČO: 35 792 281 uzatvorili dňa 07. 12. 2006 zmluvu o distribúcii tlače na dobu určitú do 31. 12. 2007, predmetom ktorej bola dodávka a distribúcia periodík s názvom „Bratislavské reality“ od č. 1/2007, „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „FTIP.SK“ a „Regionálne REALITY“.

Následne aj navrhovateľ s vyššie uvedenou spoločnosťou uzatvoril dňa 08. 08. 2007 zmluvu o distribúcii tlače, predmetom ktorej bola dodávka a distribúcia periodík s názvom „Bratislavské reality“.

V tiráži periodík s názvom „Bratislavské reality“ č. 01/07 až 12/07 bol ako vydavateľ uvedený navrhovateľ.

Z výpisu bankového účtu navrhovateľa z obdobia od 06/2006 do 06/2007, ktorý bol súčasťou vyšetrovacieho spisu vyplývalo, že:

- z titulu nájomného bolo z účtu navrhovateľa na účet odporcu v tomto období uhradená suma 161 000,- Sk (5 344,22 eura);
- z titulu poštovného bolo z účtu navrhovateľa na účet odporcu v tomto období uhradená suma 31 600,- Sk (= 1 048,92 eura);
- z titulu prenájmu stôjanov bolo z účtu navrhovateľa na účet odporcom v tomto období uhradená suma 30 000,- Sk (= 995,81 eura);
- P. P. (externý spolupracovník odporcu) bola vyplatená v tomto období suma 90 628,- Sk (= 3 008,29 eura);
- P. H. (pomocný grafik a roznášač odporcu) bola vyplatená v tomto období suma 44 072,- Sk (= 1 462,92 eura);
- F. L. (obchodný zástupca) bola vyplatená v tomto období suma 1 000,- Sk (= 33,19 eura);
- Q. Y. (obchodná zástupkyňa) bola vyplatená v tomto období suma 16 356,- Sk (= 542,91 eura).

Ing. Rostislav Melichárek ako jediný spoločník navrhovateľa rozhodnutím zo dňa 09. 08. 2007 odvolal odporcu z funkcie konateľa spoločnosti navrhovateľa.

G.. L. P. ako audítora zapísaný v slovenskej komore audítora vypracoval dňa 19. 10. 2007 správu na základe predchádzajúceho overenia účtovníctva navrhovateľa za účtovné obdobie od roku 2006 do 31. 08. 2007 zameraného na kontrolu obstarania financovania osobného automobilu Hyundai, overenie dodaných služieb, dodávateľských faktúr a zostatku pokladničnej hotovosti ku dňu 10. 08. 2007. Podľa samotného audítora jeho správa predstavuje len jeho „vyjadrený názor“ na vyššie uvedené oblasti.

Zo správy vyplývalo, že osobný automobil bol obstaraný leasingovou zmluvou uzatvorenou medzi navrhovateľom a spoločnosťou Tatra - Leasing s.r.o. dňa 03. 11. 2006. Prvá navýšená splátka bola zaplatená v hotovosti odporcom, pričom ostatné splátky boli hradené z bežného účtu navrhovateľa.

Ďalej zo správy vyplývalo, že za overované účtovné obdobie boli fakturované služby súvisiace s reklamou v tituloch Bratislavské reality a Regionálne reality. V nákladoch boli zaúčtované služby od Petit Pres a.s. - tlač titulov Riešime Sudoku, Najlepšia gazdinka a Ftíp.sk, od NE3X v.o.s. humorné obrázky a fotografie pre Ftíp.sk, pričom k dodacím faktúram neboli pripojené originálne dodacie listy. Celková suma služieb, ktoré boli zaúčtované do nákladov navrhovateľa a ktoré neboli účtované do výnosov za poskytnuté služby, bola spolu 400 254,- eura.

Podľa účtovnej evidencie stav pokladničnej hotovosti ku dňu 10. 08. 2007 bol vo výške 696 716,40 Sk, avšak podľa audítora sa tieto peniaze v pokladnici v uvedenej výške nenachádzali, čo potvrdila aj pokladničná inventúra zo dňa 10. 08. 2008, podľa ktorej fyzický stav pokladne bol 0,- Sk. Audítora uviedol, že nebolo možné presne uviesť, kedy došlo k rozdielu medzi účtovnou evidenciou pokladne a jej fyzickým stavom, nakoľko v roku 2006 nebola vykonaná žiadna inventúra pokladne, pričom zákon o účtovníctve v ust. § 29 ods. 3 ukladá povinnosť vykonať inventarizáciu peňažných prostriedkov minimálne 4 x za účtovné obdobie. Okrem toho podľa audítora pokladničné doklady nespĺňali náležitosti účtovných dokladov podľa ust. § 19 zákona o účtovníctve, pričom za vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva bol za overované obdobie zodpovedný odporca na základe zmluvy o výkone funkcie konateľa uzatvorenej dňa 10. 10. 2005.

Navrhovateľ podal dňa 22. 07. 2008 trestné oznámenie z dôvodu, že odporca spáchal trestný čin - porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, sprenevery majetku, skresľovania údajov a obchodnej evidencie a podvodu, nakoľko druhý konateľ spoločnosti navrhovateľa mal podozrenie, že odporca ako konateľ spoločnosti navrhovateľa nenakladal s prostriedkami navrhovateľa hospodárne.

Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave II uznesením zo dňa 25. 05. 2009 začalo trestné stíhanie vo veci prečinov sprenevery, porušovania povinnosti pri správne cudzieho majetku a skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie a ako obvineného uznesením zo dňa 14. 06. 2010 bol stíhaný odporca.

Ing. Rostislav Melichárek ako štatutárny zástupca navrhovateľa ako poškodená strana si v trestnom konaní vedenom pod sp.zn. ČV:ORP-861/OEK-B2-2010 uplatnil dňa 07. 06. 2010 a opätovne aj dňa 28. 07. 2010, resp. dňa 19. 01. 2011 náhradu škody, ktorú mal navrhovateľovi spôsobiť odporca, proti ktorému sa trestného konanie viedlo.

Z jednotlivých výpovedí, ktoré boli obsahom vyšetrovacieho spisu vyplynulo, že:

- odporca ako podnikateľ nemohol uzatvoriť zmluvu o predaji podniku s navrhovateľom v časovej tiesni, pretože išlo obsahovo o rovnakú zmluvu, ako uzavrel odporca ako podnikateľ so spoločnosťou TRIGON INTERNATIONAL s.r.o., IČO: 31 395 546, ktorá bola neskôr zrušená so zámerom, že odporca a Ing. Rostislav Melichárek založia novú spoločnosť (t.j. spoločnosť navrhovateľa, ktorá vznikla dňa 13. 10. 2005 a ktorej konateľmi boli od počiatku odporca a Ing. Rostislav Melichárek), s ktorou odporca ako podnikateľ uzavrie zmluvu o predaji podniku a ktorá bude vydavateľom odporcových periodík.
- po uzavretí zmluvy o predaji podniku medzi navrhovateľom a odporcom ako podnikateľom odporca druhému konateľovi spoločnosti navrhovateľa ústne uviedol, že oznámil zmenu vydavateľa periodík príslušnému orgánu.
- väčšinu obchodných činností pre navrhovateľa vykonával odporca ako podnikateľ, za čo mu prináležala odmena vo výške 40 % zo zisku spoločnosti, resp. vo výške 30 000,- Sk,
- Ing. Rostislav Melichárek po odvolaní odporcu z funkcie konateľa navrhovateľa inicioval zaistenie majetku, ktorý sa nachádzal v priestoroch spoločnosti navrhovateľa na Dvojkřížnej ulici v Bratislave, pričom z počítačov boli vymazané všetky údaje z dôvodu ochrany obchodného tajomstva. Jeden zo zaistených počítačov bol aj počítač brata odporcu, ktorý u navrhovateľa pracoval a z ktorého boli vymazané kompletne všetky informácie.

Okresný súd Bratislava II rozsudkom č.k. 2T 99/2012-957 zo dňa 18. 06. 2013 a právoplatným dňa 21. 06. 2013 oslobodil odporcu spod obžaloby pre pokračovací zločin podvodu podľa ust. § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť ako živnostník s obchodným menom David Gavaľa - BRATISLAVSKÉ REALITY v období od 20. 10. 2005 do 05. 10. 2006 tým, že

- (1) vystavoval faktúry v prospech svojej živnosti za uverejnenie inzercie v časopisoch Bratislavské reality a regionálne reality, inkasoval za ne platby a ponechal si ich pre vlastnú potrebu napriek tomu, že už nebol vydavateľom uvedených časopisov, čím navrhovateľovi spôsobil škodu v sume 66 000,32 eura,
- (2) ako konateľ navrhovateľa v období od 16. 02. 2006 do 09. 08. 2007 vystavoval faktúry za distribúciu tlačovín Bratislavské reality, Riešime SUDOKU, Najlepšia gazdinka a Ftíp.sk v prospech svojej živnosti, na základe ktorých inkasoval od spoločnosti Mediaprint - Kapa Pressegrasso a.s. Bratislava tržby za distribúciu uvedených tlačovín a ponechal si ich pre vlastnú spotrebu, a to aj napriek tomu, že nebol vydavateľom uvedených tlačovín, čím navrhovateľovi spôsobil škodu v sume 30 319,99 eura,
- (3) ako konateľ navrhovateľa od presne nezisteného obdobia roku 2006 do dňa 09. 08. 2007 si na náklady navrhovateľa nechával tlačiť u dodávateľa Petit Press, a.s. tituly Riešime Sudoku, Najlepšia gazdinka a Ftíp.sk v cene 11 955,37 eura a u dodávateľa NE3X, v.o.s. humorné obrázky a fotografie pre titul Ftíp.sk v cene 801,87 eura a príjem z ich predaja si ponechal pre vlastnú spotrebu napriek tomu, že uvedené tituly neboli produktom navrhovateľa, čím navrhovateľovi spôsobil škodu vo výške 12 757,24 eura,

pretože skutok nebol trestným činom, a odkázal navrhovateľa s nárokom na náhradu škodu na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3To 93/2013 zo dňa 10. 10. 2013 zobral na vedomie späťvzatie odvolania navrhovateľa, ktoré smerovalo proti výroku o dokázaní na občianske súdne konania.

Právne posúdenie zisteného skutkového stavu

Podľa ust. § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa ust. § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

Podľa ust. § 2 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia

Podľa ust. § 5 Obchodného zákonníka podnikom sa na účely tohto zákona rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. K podniku patria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť.

Podľa ust. § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Podľa ust. § 17 Obchodného zákonníka predmetom práv patriacich k podniku je aj obchodné tajomstvo. Obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnnej alebo technickej povahy súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle podnikateľa utajené a podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

Podľa ust. § 132 ods. 1 Obchodného zákonníka ak má spoločnosť jediného spoločníka, vykonáva tento spoločník pôsobnosť valného zhromaždenia. Rozhodnutie jediného spoločníka urobené pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia musí mať písomnú formu a musí ho podpísať, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak ide o rozhodnutie podľa § 125 ods. 1 písm. e), f), i), j) a ods. 2, pravosť podpisu jediného spoločníka na tomto rozhodnutí musí byť úradne osvedčená.

Podľa ust. § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa ust. § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti.

Podľa ust. § 135 ods. 2 Obchodného zákonníka konatelia predkladajú valnému zhromaždeniu na schválenie riadnu individuálnu účtovnú závierku a mimoriadnu individuálnu účtovnú závierku a návrh na rozdelenie zisku alebo úhradu strát v súlade so spoločenskou zmluvou a stanovami. Ak osobitný zákon ukladá spoločnosti povinnosť vyhotoviť výročnú správu, konatelia predkladajú valnému zhromaždeniu na prerokovanie spolu s riadnou alebo mimoriadnou individuálnou účtovnou závierkou výročnú správu.

Podľa ust. § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Podľa ust. § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že

- a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom,
- b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a.

Podľa ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Konatelia nezodpovedajú za škodu spôsobenú spoločnosti konaním, ktorým vykonávali uznesenie valného zhromaždenia; to neplatí, ak je uznesenie valného zhromaždenia v rozpore s právnymi predpismi, spoločenskou zmluvou alebo stanovami alebo ak ide o povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Ak má spoločnosť zriadenú dozornú radu, konateľov nezbavuje zodpovednosti, ak ich konanie dozorná rada schválila.

Podľa ust. § 136 ods. 1 Obchodného zákonníka pokiaľ zo spoločenskej zmluvy alebo stanov nevyplývajú ďalšie obmedzenia, konateľ nesmie:

- a) vo vlastnom mene alebo na vlastný účet uzavierať obchody, ktoré súvisia s podnikateľskou činnosťou spoločnosti,
- b) sprostredkovať pre iné osoby obchody spoločnosti,
- c) zúčastňovať sa na podnikaní inej spoločnosti ako spoločník s neobmedzeným ručením a
- d) vykonávať činnosť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho alebo iného orgánu inej právnickej osoby s podobným predmetom podnikania, ibaže ide o právnickú osobu, na ktorej podnikaní sa zúčastňuje spoločnosť, v ktorej vykonáva pôsobnosť konateľa.

Podľa ust. § 136 ods. 1 Obchodného zákonníka porušenie odseku 1 má dôsledky ustanovené v § 65.

Podľa ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. a) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy medzi zakladateľmi obchodných spoločností, medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou, ako aj medzi spoločníkmi navzájom, pokiaľ ide o vzťahy týkajúce sa účasti na spoločnosti, ako aj vzťahy zo zmlúv, ktorými sa prevádza podiel spoločníka, medzi štatutárnym orgánom alebo členom štatutárnych a dozorných orgánov spoločnosti a obchodnou spoločnosťou, ako aj vzťahy medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou pri zariaďovaní záležitostí spoločnosti a záväzkové vzťahy medzi prokuristom a spoločnosťou pri výkone jeho poverenia.

Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476).

Podľa ust. § 265 Obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Podľa ust. § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa ust. § 757 Obchodného zákonníka pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl.

Podľa ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ust. § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa ust. § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa ust. § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

Podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa ust. § 405 ods. 1 Obchodného zákonníka ak právo bolo uplatnené pred premlčaním podľa § 402 až 404, ale v tomto konaní sa nerozhodlo vo veci samej, platí, že premlčacia doba neprestala plynúť.

Podľa ust. § 405 ods. 2 Obchodného zákonníka ak v čase skončenia súdneho alebo rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1 premlčacia doba už uplynula alebo ak do jej skončenia zostáva menej ako rok, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie.

Podľa ust. § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Podľa ust. § 479 ods. 1 Obchodného zákonníka na kupujúceho prechádzajú všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkajú podnikateľskej činnosti predávaného podniku. Ak je pre nadobudnutie alebo zachovanie týchto práv rozhodné uskutočňovanie určitej podnikateľskej činnosti, započítava sa do tejto činnosti nadobúdateľa uskutočnenej po predaji podniku aj činnosť uskutočnená pri prevádzke podniku pred jeho predajom.

Podľa ust. § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

Podľa ust. § 566 ods. 2 Obchodného zákonníka ak je zariadenie záležitosti predmetom podnikateľskej činnosti mandatára, predpokladá sa, že odplata bola dohodnutá.

Podľa ust. § 567 ods. 1 Obchodného zákonníka mandatár je povinný postupovať pri zariaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou.

Podľa ust. § 567 ods. 2 Obchodného zákonníka činnosť, na ktorú sa mandatár zaviazal, je povinný uskutočňovať podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré mandatár pozná alebo musí poznať. Mandatár je povinný oznámiť mandantovi všetky okolnosti, ktoré zistil pri zariaďovaní záležitosti a ktoré môžu mať vplyv na zmenu pokynov mandanta.

Podľa ust. § 569 Obchodného zákonníka mandatár je povinný odovzdať bez zbytočného odkladu mandantovi veci, ktoré za neho prevzal pri vybavovaní záležitosti.

Podľa ust. § 570 Obchodného zákonníka mandatár zodpovedá za škodu na veciach prevzatých od mandanta na zariadenie záležitosti a na veciach prevzatých pri jej zariaďovaní od tretích osôb, ibaže túto škodu nemohol odvrátiť ani pri vynaložení odbornej starostlivosti. Tieto veci je mandatár povinný dať včas poistiť, len keď to určuje zmluva alebo keď ho mandant o to požiada, a to na účet mandanta.

Podľa ust. § 119 ods. 1 Občianskeho zákonníka veci sú hnutelné alebo nehnuteľné.

Podľa ust. § 13 ods. 1 prvej vety zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) (ďalej len zákon č. 167/2008 Z.z.) periodická tlač registrovaná podľa doterajších predpisov sa považuje za periodickú tlač evidovanú podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z.z. ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") eviduje periodickú tlač zápisom do zoznamu, zmenou zápisu v zozname a výmazom zápisu zo zoznamu.

Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 167/2008 Z.z. zoznam je verejne prístupná evidencia periodickej tlače vydávanej na území Slovenskej republiky; každý má právo nahliadnuť do zoznamu a zhotovovať si z neho výpisy alebo odpisy. Zoznam obsahuje evidenčné číslo periodickej tlače pridelené ministerstvom, údaje o evidovanej periodickej tlači v rozsahu podľa odseku 4, dátum zápisu do zoznamu, dátum zmeny zápisu v zozname a dátum výmazu zo zoznamu.

Podľa ust. § 11 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z.z. z zápis periodickej tlače do zoznamu požiadajú písomne osoba, ktorá mieni vydávať periodickú tlač alebo vydavateľ periodickej tlače (ďalej len "žiadateľ o zápis") najneskôr v deň začiatku vydávania periodickej tlače.

Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 167/2008 Z.z. ministerstvo vykoná zápis do zoznamu do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti o zápis do zoznamu, ktorá obsahuje všetky údaje podľa odseku 4, alebo do 15 dní odo dňa doručenia doplnenia údajov k žiadosti o zápis do zoznamu.

Podľa ust. § 11 ods. 13 zákona č. 167/2008 Z.z. na evidovanie periodickej tlače sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa ust. § 4 zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch v znení účinnom do 01.06.2008 (ďalej len „zákon č. 81/1966 Zb.“) periodickú tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československí štátni občania, ktorí dosiahli vek 18 rokov. Iné právnické a fyzické osoby môžu vydávať periodickú tlač len so súhlasom príslušného orgánu štátnej správy Českej alebo Slovenskej republiky príslušného podľa sídla vydávateľa.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 81/1966 Zb. oprávnenie vydávať periodickú tlač vzniká registráciou.

Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 81/1966 Zb. s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii. Ak prihláška nemá náležitosti podľa § 6 alebo ak sú údaje v nej neúplné alebo nepresné, orgán vykonávajúci registráciu na to toho, kto prihlášku podal, bezodkladne, najneskôr však do 3 dní od jej doručenia, upozorní s tým, že konanie o registrácii sa začne po odstránení väd prihlášky.

Podľa ust. § 7 ods. 2 zákona č. 81/1966 Zb. konanie o registrácii sa začne dňom, keď orgánu vykonávajúcemu registráciu došla prihláška obsahujúca požadované náležitosti. Orgán vykonávajúci registráciu je povinný registráciu vykonať do 15 dní odo dňa, keď mu taká prihláška došla; o vykonaní registrácie vydá potvrdenie.

Podľa ust. § 7 ods. 3 zákona č. 81/1966 Zb. ak ten, kto podal prihlášku, nedostane do 30 dní odo dňa, keď prihláška došla orgánu vykonávajúcemu registráciu, potvrdenie o vykonaní registrácie ani upozornenie podľa odseku 1, je dňom registrácie deň nasledujúci po uplynutí tejto lehoty; o tom vydá orgán vykonávajúci registráciu tomu, kto prihlášku podal, potvrdenie.

Podľa ust. § 7 ods. 2 zákona č. 81/1966 Zb. v znení účinnom do 28.03.1990 Zb. registráciu nemožno vykonať, ak nie je vydávanie periodickej tlače plánovite zabezpečené po stránke materiálno-technickej, finančnej a hospodárskej alebo ak z prihlášky nevyplývajú ostatné záruky, že periodická tlač bude plniť svoje spoločenské poslanie.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu

na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Prechodné ustanovenie účinné od 15. januára 2009

Podľa ust. § 768f Obchodného zákonníka ustanovenia účinné od 15. januára 2009 sa nevzťahujú na omeškanie, ktoré vzniklo pred 15. januárom 2009.

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. februára 2013

Podľa ust. § 768k ods. 2 Obchodného zákonníka práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

Podľa ust. § 768k ods. 3 Obchodného zákonníka ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

Podľa ust. § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok nezanikne iným spôsobom.

Podľa ust. § 369 ods. 1 prvá a druhá veta Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. § 369 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka úroky z omeškania sa stanú splatnými po uplynutí dňa alebo lehoty, ktoré sú v zmluve určené na splnenie peňažného záväzku. Ak deň alebo lehota na splnenie peňažného záväzku nie je v zmluve určená, úroky z omeškania sa stanú splatnými uplynutím 30 dní od doručenia dokladu veriteľa na splnenie peňažného záväzku dlžníkom.

Podľa ust. § 517 ods. 2 druhá časť prvej vety Občianskeho zákonníka výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 83 O.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Podľa ust. § 120 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Právne postavenie odporcu v prejednávanej veci a jeho vzťah k navrhovateľovi a jeho uplatneného nároku treba chápať v dvoch rovinách.

Po prvé ako vzťah medzi konateľom (odporcom) a obchodnou spoločnosťou (navrhovateľom) a z neho vyplývajúcich práv a povinností a hlavne zodpovednostný vzťah konateľa voči spoločnosti podľa ust. § 135, § 135a a § 136 Obchodného zákonníka.

Po druhé ako obchodnoprávny záväzkový vzťah podľa ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka medzi odporcom ako fyzickou osobou podnikateľom podľa ust. § 2 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka

(ďalej len „odporca ako podnikateľ“) a navrhovateľom ako právnickou osobou - podnikateľom podľa ust. § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka, založeného mandátnou zmluvou podľa ust. § 566 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka.

V konaní nebolo sporné, že po vzniku spoločnosti navrhovateľa dňa 20. 10. 2005 prišlo medzi navrhovateľom a odporcom ako podnikateľom k uzatvoreniu zmluvy o predaji podniku podľa ust. § 476 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka. Ani jeden z účastníkov nenamietol jej neplatnosť, hoci odporca tvrdil, že ju uzavrel v časovej tiesni bez možnosti preštudovať si jej obsah. Súd však tomuto jeho tvrdeniu neprisvedčil z dôvodu, že odporca ako podnikateľ obdobnú zmluvu o predaji podniku uzavrel aj so spoločnosťou TRIGON INTERNATIONAL s.r.o., IČO: 31 395 546 dňa 19. 07. 2005 (pričom dňa 20. 10. 2005 bola zrušená), ktorej obsah bol totožný s predmetnou zmluvou o predaji podniku uzavretou s navrhovateľom, a teda odporca mal dostatok času oboznámiť sa s jej obsahom, ktorý navyše na základe uvedeného mu už musel byť známy. Okrem toho po jej podpise neurobil odporca žiadne úkony smerujúce k napadnutiu jej platnosti, a preto jeho tvrdenia o časovej tiesni súd považoval za účelové.

Predmetom zmluvy o predaji podniku nie sú jednotlivé veci, jednotlivé práva alebo iné majetkové predmety (ich scudzenie by sa spravovalo buď kúpnu zmluvou, zmluvou o postúpení pohľadávky a pod.), ale podnik ako celok. Podnik podľa ust. § 5 Obchodného zákonníka predstavuje súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. Do hmotnej zložky možno zaradiť veci ako budovy, pozemky, stroje a zariadenia, do osobnej zložky podnikania zase zamestnancov, ich teoretické vedomosti, praktické znalosti. Do nehmotnej zložky možno zaradiť napríklad obchodné tajomstvo, know-how, ochranné známky, dizajny, práva a záväzky. Podnik teda nemožno chápať ako vec v zmysle ust. § 118 Občianskeho zákonníka, ale ako komplex vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich výlučne na jeho prevádzkovanie, teda podnikanie. Kupujúci sa stáva singulárnym právnym nástupcom týchto práv, nie univerzálnym, keďže nadobúda len všetky veci, práva a iné majetkové hodnoty súvisiace s podnikom, a nie predávajúcim ako podnikateľom. Preto v prípade, ak je predávajúcim fyzická osoba podnikateľ, jeho oprávnenie podnikat' nezaniká, ani sa neprevádza na kupujúceho. Dňom účinnosti zmluvy o predaji podniku prechádzajú zo zákona na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje bez ohľadu na právny dôvod ich vzniku, ich obsah a splatnosť. Jediné obmedzenie spočíva v tom, že takto možno previesť len práva a povinnosti (záväzky) súkromnoprávnej povahy, teda len tie, ktoré vznikli na základe noriem súkromného práva, nie práva a záväzky, ktoré vznikli na základe noriem verejného práva. Na kupujúceho teda neprechádzajú povinnosti predávajúceho týkajúce sa daní, ciel, zdravotného, sociálneho a dôchodkového poistenia, vzťahov k verejným rozpočtom a podobne. Rovnako, ako súd už vyššie načrtol, na kupujúceho neprechádza ani živnostenské oprávnenie alebo povolenie udelené na základe predpisov verejného práva. Práve takýto prechod oprávnenia/povolenie/práva udeleného Ministerstvom školstva podľa zákona č. 81/1966 Zb. na vydávanie periodickej tlače z predávajúceho (odporcu ako podnikateľa) na kupujúceho (navrhovateľa) sa v konaní ukázal ako sporný.

V čase uzavretia predmetnej zmluvy o predaji podniku vydávanie periodickej tlače upravoval zákon č. 81/1966 Zb. Konkrétne stanovoval, že „periodickú tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československí štátni občania, ktorí dosiahli vek 18 rokov.“ (ust. § 4), „oprávnenie vydávať periodickú tlač vzniká registráciou“ (ust. § 5 ods. 1), „prihláška na registráciu periodickej tlače musí sa podať najmenej 30 dní pred zamýšľaným vydávaním a musí obsahovať...“ (ust. § 6), „s vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii“ (ust. § 7 ods. 1 prvej vety), pričom „ak ten, kto podal prihlášku, nedostane do 30 dní odo dňa, keď prihláška došla orgánu vykonávajúcemu registráciu, potvrdenie o vykonaní registrácie ani upozornenie podľa odseku 1, je dňom registrácie deň nasledujúci po uplynutí tejto lehoty; o tom vydá orgán vykonávajúci registráciu tomu, kto prihlášku podal, potvrdenie“ (ust. § 7 ods. 3).

Následne dňa 01. 06. 2008 vstúpil do platnosti zákon č. 167/2008 Z.z. (nový tlačový zákon), ktorým sa zrušil zákon č. 81/1966 Zb. Nový tlačový zákon už nepoužíva termín oprávnenie na vydávanie tlače, ani jej vznik registráciou. Nový tlačový zákon funguje vyslovene na evidenčnom princípe, a teda nepodmieňuje právo/oprávnenie na vydávanie tlače registráciou. Okrem iného, tento zákon v prechodnom ustanovení ust. § 13 ods. 1 ustanovuje, že periodická tlač registrovaná podľa doterajších predpisov (teda podľa zákon č. 81/1966 Z.z.) sa považuje za periodickú tlač evidovanú podľa nového tlačového zákona.

Súd však podotýka, že samotné právo na vydávanie tlače je zaručené a garantované Ústavou SR s dôrazom na skutočnosť, že podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu, čo platilo aj v rozhodnom období uzatvorenia zmluvy o predaji podniku.

Vzhľadom na uvedené pri výklade zákona č. 81/1966 Zb. ústavne konformným spôsobom nemožno za žiadnych okolností dospieť k záveru, že právo vydávať tlač je viazané na povolenie, resp. že vzniká až po registrácii, teda že by registrácia mala konštitutívny účinok pre oprávnenie/právo na vydávanie tlače, keďže takýto výklad by bol v priamom rozpore s Ústavou SR. Uvedený výklad podporuje aj samotné znenie prechodného ustanovenia nového tlačového zákona, podľa ktorého sa registrovaná tlač podľa starého zákona považuje za tlač evidovanú podľa nového zákona, pričom na samotný proces evidencie sa podľa ust. § 11 ods. 13 nového tlačového zákona nevťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a preto mal súd za to, že právo na vydávanie tlače nepredstavuje právo vzniknuté na základe verejnoprávnej normy, ktoré by nebolo možné zmluvou o predaji podniku ako právo súvisiace s prevádzkovaním podniku previesť na kupujúceho, a preto sa súd nestotožnil s obranou odporcu, že predmetnou zmluvou o predaji podniku neprešlo na navrhovateľa právo vydávať tlač, ktorá súvisela s prevádzajúcim podnikom odporcu z dôvodu, že išlo o právo verejnoprávnej povahy. V zmysle vyššie uvedené preto neobstál ani argument odporcu, že z dôvodu neoznámenej zmeny vydavateľa predmetných periodík v registri Ministerstva kultúry SR neprešlo právo na ich vydávanie z odporcu ako podnikateľa na navrhovateľa, keďže rovnako ako samotné prihlásenia, aj oznámenie zmeny má len evidenčný charakter.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že zmluvou o predaji podniku uzavretou medzi navrhovateľom a odporcom ako podnikateľom dňa 20. 10. 2005 došlo k prevodu práv k veciam, iných práv a majetkových hodnôt súvisiacich s prevádzkovaním podniku odporcu ako podnikateľa, medzi ktorými bolo aj právo vydávať periodickú tlač, ktorá sa týkala prevádzaného podniku.

Okrem tohto uvedený záver súdu vyplýval aj z následného správania účastníkov konania, konkrétne z uzavretia mandátnej zmluvy zo dňa 15. 12. 2005, ktorej účelom bolo zabezpečenie všetkej činnosti súvisiacej s vydávaním inzertnej periodickej publikácie „Bratislavské reality“ ako i iných periodických novín odporcom ako podnikateľom pre navrhovateľa a jej reálnym napĺňaním odporcom ako podnikateľom, rovnako ako z uvádzania navrhovateľa ako vydavateľa „Bratislavských realít“ v jej tiráži.

Podľa prihlášok na registráciu periodickej tlače odporca ako podnikateľ bol pred uzavretím zmluvy o predaji podniku zo dňa 20. 10. 2005 registrovaný ako vydavateľ periodík s názvom „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“, pričom vydávanie ostatných periodík s názvom „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „PC magazín“ a „Ftip.sk“ si zaregistroval až po uzatvorení predmetnej zmluvy o predaji podniku.

Z uvedených skutočností mal súd za to, že zmluvou o predaji podniku zo dňa 20. 10. 2005 previedol odporca ako podnikateľ a predávajúci na navrhovateľa ako kupujúceho podnik a s ním súvisiace práva na vydávanie periodík, resp. inzertnej tlače s názvom „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“, pričom ostatné odporcom neskôr vydávané periodiká neboli súčasťou tohto prevodu, a teda navrhovateľa možno označiť za vydavateľa periodík „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“, pričom posledné tri menované inzertné noviny boli neskôr premenované na „Regionálne reality“.

Následne navrhovateľ a odporca ako podnikateľ uzavreli dňa 15. 12. 2005 mandátnu zmluvu podľa ust. § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bol záväzok odporcu ako podnikateľa a mandátára zabezpečiť všetky činnosti súvisiace s vydávaním inzertnej periodickej publikácie Bratislavské reality, ako i iných periodických novín, a záväzok navrhovateľa ako mandanta platiť odporcovi odplatu podľa čl. VI. tejto zmluvy.

Podstatou mandátnej zmluvy je, že mandatár (v tomto prípade odporca ako podnikateľ) koná pri plnení svojho záväzku zo zmluvy spočívajúcom v zriadení určitej obchodnej záležitosti v mene a na účet mandanta (teda navrhovateľa). To znamená, že akékoľvek činnosti, ktoré realizoval odporca ako podnikateľ v súvislosti s vydávaním periodík „Bratislavské reality“, „Západoslovenské reality“, „Stredoslovenské reality“ a „Východoslovenské reality“ (t.j. uzatváranie zmlúv s tretími stranami,

vystavovanie faktúr atď.), musel realizovať vždy v mene a na účet navrhovateľa. Okrem toho mandátna zmluva obsahuje v ust. § 570 Obchodného zákonníka osobitnú úpravu zodpovednosti za škodu vo vzťahu k všeobecnej úprave podľa ust. § 373 Obchodného zákonníka. Táto zodpovednosť za škodu sa však sťahuje len na mandatára (teda odporcu ako podnikateľa) a vzťahuje sa len na veci, ktoré prevzal od mandanta na zariadenie záležitosti a na veci prevzaté od tretích strán pri zriaďovaní činností, pričom za veci ako predmet občianskoprávných, a teda aj obchodnoprávných vzťahov možno podľa ust. § 119 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať aj finančné prostriedky. To znamená, že ak odporca ako podnikateľ v rámci činnosti podľa mandátnej zmluvy prijal peňažné plnenie od tretej strany, bol jednak povinný toto plnenie vydať v prospech účtu navrhovateľa a ak nevydal, alebo vydal v menšom množstve, zodpovedal podľa ust. § 570 Obchodného zákonníka za škodu, ktorá tým vznikla navrhovateľovi z dôvodu zmenšenia jeho majetku, resp. nenavýšenia jeho majetku o peňažné plnenia od tretích strán, ktoré mal v jeho mene a na jeho účet prijať odporca.

Okrem toho odporca ako fyzická osoba pôsobil v spoločnosti navrhovateľa ako konateľ, a teda ako štatutárny orgán navrhovateľa bol oprávnený konať v mene spoločnosti navrhovateľa, a to samostatne. S funkciou konateľa však súvisia povinnosti, ktoré musí konateľ plniť pri výkone svojej pôsobnosti a ktoré sú upravené vo viacerých ustanoveniach Obchodného zákonníka, ako aj iných právnych predpisoch, a rovnako aj povinnosti vyplývajúce zo spoločenskej zmluvy, stanov alebo rozhodnutí valného zhromaždenia.

Vo vzťahu k všetkým povinnostiam konateľa pôsobí zásada výkonu jeho pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Pri nerešpektovaní tejto zásady je konateľ podľa ust. § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka povinný nahradiť spoločnosti škodu, ktorá jej tým vznikla. Konateľ nebude zodpovedať za škodu iba za predpokladu, že konal nie len s odbornou starostlivosťou, ale súčasne aj v dobrej viere, že konal v záujme spoločnosti. Ak sú obe podmienky kumulatívne splnené, zodpovednosť za škodu konateľovi nevznikne, avšak dôkazné bremeno v preukázaní spočíva na konateľovi. Zodpovednosť konateľov sa podľa ust. § 757 Obchodného zákonníka spravuje všeobecnými ust. § 373 Obchodného zákonníka, avšak len v rozsahu, v akom dopĺňajú úpravu zodpovednosti podľa ust. § 135a Obchodného zákonníka.

Navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi ako konateľovi a ako mandatárovi v tomto súdnom konaní peňažný nárok v sume 69 722,09 eura z dôvodu, že:

- (1) odporca ako podnikateľ v období od 20. 10. 2005 do 05. 10. 2006 vo svojom mene vystavoval faktúry za inzerciu uverejnenú v periodikách „Bratislavské reality“ a „Regionálne reality“ tretími stranami a na svoj účet prijal za takúto inzerciu peňažné prostriedky v sume 47 892,35 eura;
- (2) odporca ako podnikateľ v období od 16. 02. 2006 do 09. 08. 2007 vo svojom mene vystavoval faktúry za distribúciu periodík „Bratislavské reality“ a na svoj účet prijal tržby z takejto distribúcie v sume 9 122,50 eura;
- (3) odporca ako konateľ navrhovateľa si v mene a na účet navrhovateľa nechával u dodávateľa Petit Press a.s. tlačiť periodiká „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“ a „Ftip.sk“ v sume 11 955,37 eura, a
- (4) odporca ako konateľ navrhovateľa si v mene a na účet navrhovateľa nechával u dodávateľa NE3X, v.s. tlačiť humorné obrázky a fotografie pre periodikum „Ftip.sk“ v sume 801,87 eura.

(1) a (2)

Súd považoval za nesporné a vykonaným dokazovaním za preukázané, že odporca ako podnikateľ a mandatár vo vzťahu k navrhovateľovi ako mandantovi porušil svoj záväzok (protiprávne konanie) vyplývajúci z uzatvorenej mandátnej zmluvy a to, že pre navrhovateľa na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene navrhovateľa alebo uskutočnením inej činnosti, keďže:

- dňa 07. 12. 2006 uzatvoril odporca ako podnikateľ a mandatár navrhovateľa vo vlastnom mene zmluvu o distribúcii tlače „Bratislavské reality“;
- vo vlastnom mene ako podnikateľ vystavoval aj faktúry za inzerciu v periodikách „Bratislavské reality“ a „Regionálne reality“ a faktúry za distribúciu periodík „Bratislavské reality“;
- na svoj účet ako podnikateľ prijímal peňažné prostriedky z vystavených faktúr.

Prijímanie peňažných prostriedkov z vystavených faktúr mal súd preukázané výpisom z účtu odporcu ako podnikateľa, ktorý bol súčasťou vyšetrovacieho spisu a ktorý bol zabezpečený orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci vyšetrovania, preto nemožno mať pochybnosti o jeho zákonnom získaní, pričom

odporca skutočnosť, že predmetné peňažné prostriedky prijímal na svoj účet vôbec nespochybňoval a zároveň nebolo v konaní preukázané, že by odporca prijaté peňažné prostriedky vydal v prospech navrhovateľa ako mandanta. Rovnako sa súd nemohol stotožniť s argumentom odporcu, že prijímanie peňažných prostriedkov odporcom od inzerentov bolo v súlade s dohodou navrhovateľa a odporcu, že takýmto spôsobom si odporca bude inkasovať jeho právo na 40 % podiel zo zisku spoločnosti navrhovateľa, keďže odporca existenciu takejto dohody podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. nepreukázal. Navyše bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že odporcovi bolo zo strany navrhovateľa vyplácaná odmena za výkon mandátnej činnosti, a to v priebehu celého sporného obdobia, čo je v priamom rozpore s tvrdením odporcu, že inkasované platby za inzerciu mali byť náhradou za odplatu za mandátnu činnosť odporcu ako podnikateľa.

Vyššie uvedeným protiprávnym konaním spôsobil odporca navrhovateľovi škodu, keďže mu nevydal peňažné prostriedky, ktoré mal odporca ako podnikateľ a mandatár prijať na účet navrhovateľa ako mandanta, a keďže predmetná škoda nastala výlučne len v súvislosti a ako následok protiprávneho konania odporcu (príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou), bola založená podľa ust. § 570 Občianskeho zákonníka zodpovednosť odporcu za škodu.

V zmysle vyššie uvedeného považoval súd za dôvodnú, faktúrami a výpisom z účtu odporcu ako podnikateľa aj preukázanú ním spôsobenú škodu navrhovateľovi vo výške 54 153,12 eura pozostávajúcu zo sumy 45 030,62 eura (pričom v sume 2 861,73 eura ju súd považoval za nepreukázanú), ktorú odporca ako podnikateľ prijal za zverejnenú inzerciu v periodikách „Bratislavské reality“ a „Regionálne reality“ a nevydal navrhovateľovi a sumy 9 122,50 eura (tak ako si ju vyčíslil navrhovateľ, aj keď súd zistil jej rozsah v sume 9 323,31 eura, teda cca o 200,- eura vyšší), ktorú odporca prijal za predaj týchto periodík a rovnako nevydal navrhovateľovi.

(3) a (4)

Rovnako súd považoval za nesporné, faktúrami a výpisom z bankového účtu navrhovateľa, ako aj tvrdeniami spoločnosti Petit Press a.s., za preukázané, že odporca ako konateľ navrhovateľa nekonal pri výkone svojej pôsobnosti štatutárneho orgánu navrhovateľa s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti (protiprávne konanie), keďže na náklady navrhovateľa, teda z jeho peňažných prostriedkov, si hradil vlastné podnikateľské aktivity, a to tlač periodík „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“, „Ftip.sk“ a humorných obrázkov a fotografií pre periodikum „Ftip.sk“.

Týmto protiprávnym konaním odporcu ako konateľa zároveň vznikla navrhovateľovi škoda tým, že vynaložil peňažné prostriedky za činnosti, ktoré nesúviseli s jeho podnikateľskou činnosťou, ale súviseli s podnikateľskou činnosťou odporcu, ktorý týmto zneužil svoju funkciu konateľa navrhovateľa a svoje oprávnenie samostatne konať v mene navrhovateľa, čím bola podľa ust. § 135a ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka založená jeho zodpovednosť za škodu, ktorú týmto navrhovateľovi spôsobil, pričom zo strany odporcu nebolo preukázané, že podľa ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti navrhovateľa, na základe čoho by mu zodpovednosť za škodu nevznikla. Rovnako nemožno prisvedčiť ani argumentu odporcu, že konal v súlade s uznesením valného zhromaždenia, čo rovnako podľa ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka vylučuje zodpovednosť odporcu za škodu, keďže nepreukázal existenciu uznesenia valného zhromaždenia, ktoré by mu ukladalo povinnosť konať tak, ako konal. Za predpokladu, že by aj také uznesenie valného zhromaždenia existovalo, bolo by v rozpore so záujmami spoločnosti navrhovateľa, keďže nie je v záujme spoločnosti, aby sa súkromné výdavky odporcu, resp. výdavky súvisiace s jeho inou podnikateľskou činnosťou, ku ktorej navrhovateľa ako podnikateľa žiadny právny vzťah nespája, hradili z majetku spoločnosti navrhovateľa. Ak by odporca ako konateľ takéto uznesenie vykonal, nemožno konštatovať, že by konal s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti navrhovateľa, čo by opäť zakladalo zodpovednosť odporcu ako konateľa za spôsobenú škodu podľa ust. § 135a ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka.

V zmysle vyššie uvedeného považoval súd za dôvodnú škodu, ktorú navrhovateľovi spôsobil odporca tým, že ako konateľ pri výkone svojej funkcie nekonal s odbornou spôsobilosťou a v súlade so záujmami spoločnosti navrhovateľa, a to vo výške 12 543,93 eura pozostávajúcu zo sumy 11 955,37 eura za tlač periodík „Riešime SUDOKU“, „Najlepšia gazdinka“ a „Ftip.sk“ a sumy 588,56 eura za tlač humorných obrázkov mesačníka „Ftip.sk“.

Pri premlčaní práva/nároku na náhradu podľa ust. § 397 a § 398 Obchodného zákonníka platí, že premlčacia doba práva na náhradu škody je štvorročná, keďže Obchodný zákonník neustanovuje inak, pričom začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený (teda navrhovateľ) dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej úhradu, a súčasne uplynie najneskôr 10 rokov odo dňa, kedy došlo k porušeniu povinnosti. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je teda rozhodujúci buď deň, ktorý sa poškodený o škode a o osobe, ktorá ju spôsobila skutočne dozvedel, alebo skorší termín, t.j. deň, kedy sa poškodený mohol dozvedieť o škode a o osobe, ktorá ju spôsobila, teda je povinná na jej úhradu. Zákon vylučuje nedbanlivosť poškodeného, teda prípad, keď sa poškodený "mohol" o škode a škodcovi dozvedieť skôr a nedozvedel sa len pre svoju nedbanlivosť. V takom prípade je pre začiatok premlčacej doby rozhodujúci deň, keď poškodený mal možnosť pri náležitej starostlivosti získať informácie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, teda mal možnosť identifikovať protiprávne konanie, ktorého následkom vznikla škoda a spojiť ho s osobou škodcu. V danom prípade však dôkazné bremeno leží na „škodcovi“, ktorý musí preukázať, že poškodený sa mohol a mal o škode dozvedieť v určitý deň a že len v dôsledku svojej nedbanlivosti sa o nej nedozvedel. Odporca však svoje tvrdenia o tom, že navrhovateľ sa o škode mohol dozvedieť dňom jej vzniku nepreukázal podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. žiadnymi dôkaznými prostriedkami. Okrem toho, hoci mala spoločnosť navrhovateľa dvoch konateľov, obaja konali samostatne a každý z nich zodpovedal samostatne za vykonávanie svojej činnosti, pričom ani jednému z nich neprináležala povinnosť kontrolovať činnosť toho druhého. Zároveň bolo preukázané, že všetka činnosť spoločnosti navrhovateľa spojená s vydávaním predmetných periodík, v súvislosti s ktorými navrhovateľovi vznikla škoda, bola zverená odporcovi ako mandatárovi a konateľovi v jednom, a teda nebolo možné z objektívneho hľadiska stotožniť vznik škody s povinnosťou druhého konateľa vedieť o tejto škode. Zároveň nemožno protiprávne konanie odporcu ako konateľa a mandatára dávať na zodpovednosť druhému konateľovi, ktorý bol okrem toho aj spoločníkom, pričom bolo práve povinnosťou odporcu ako konateľa podľa ust. § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka informovať druhého konateľa a jediného spoločníka v jednom o záležitostiach spoločnosti, a zároveň mu podľa ust. § 135 ods. 2 Obchodného zákonníka ako osobe vykonávajúcej pôsobnosť valného zhromaždenia podľa ust. § 132 ods. 1 Obchodného zákonníka predložiť na schválenie riadnu individuálnu účtovnú závierku a mimoriadnu individuálnu účtovnú závierku, resp. aj výročnú správu, z ktorej sa druhý konateľ a jediný spoločník v jednom mohol dozvedieť o škode, ktorú odporca spôsobil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd za začiatok plynutia premlčacej doby považoval deň 09. 08. 2007 ako najskorší možný, kedy navrhovateľ už mohol vedieť o škode, na základe čoho došlo k odvolaniu odporcu z funkcie konateľa k tomuto dňu.

Nesporné bolo aj to, že navrhovateľ si v predmetnom trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody podľa ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku voči odporcovi ako konkrétnej osobe, a to dňa 28. 07. 2010, čo vyplývalo zo zápisnice o vypočutí Ing. Rostislava Melichárka ako svedka v tomto trestnom konaní.

Na to, aby sa mohlo v trestnom konaní rozhodnúť o nároku poškodeného v adhéznom konaní, musí poškodený svoj nárok uplatniť riadne a včas. To znamená, že súd o takomto nároku rozhodne len na návrh poškodeného, musí byť riadne uplatnený, teda nesmú byť o nároku žiadne pochybnosti, musia byť zrejme jeho dôvody (stačí, ak poškodený ako dôvod uvedie, že skutkom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia mu bola spôsobená škoda a z tohto dôvodu si uplatňuje nárok na náhradu škody) a jej výška. Všetky uvedené podmienky nárok navrhovateľa ako poškodeného na náhradu škody uplatnený v trestnom konaní dňa 28. 07. 2010 spĺňal, keďže bolo zrejme z akého dôvodu sa škody domáha (z dôvodu údajnej trestnej činnosti odporcu) a akej výške (96 324,- eura).

Na základe vyššie uvedeného bolo podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka potrebné považovať predmetný uplatnený nárok navrhovateľa v trestnom konaní za právny úkon v zmysle Trestného poriadku, teda predpisu upravujúceho súdneho konanie, ktorým si navrhovateľ ako poškodený za účelom svojho uspokojenia uplatnil právo na náhradu škody už v začatom konaní, čím premlčacia doba tohto práva na náhradu škody prestala plynúť. Zároveň treba podotknúť, že toto právo si navrhovateľ uplatnil pred uplynutím premlčacej doby, keďže tá začala plynúť dňa 09. 08. 2007 a k uplatneniu v trestnom konaní došlo dňa 28. 07. 2010, teda ešte pred márnym uplynutím štvorročnej premlčacej doby.

Podľa ust. § 405 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka platí, že ak sa v konaní, v ktorom bolo uplatnené právo pred jeho premlčaním, nerozhodlo vo veci samej, premlčacia doba tohto uplatneného nároku neprestala plynúť, pričom ak v čase takéhoto skončenia súdneho konania premlčacia doba uplatneného

práva už uplynula, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie.

Rovnako nespornou skutočnosťou bolo, že súd o uplatnenom nároku na náhradu škodu v trestnom konaní nerozhodol a odkázal navrhovateľa na občianske súdne konanie. To znamená, že trestné konanie sa vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody neskončilo rozhodnutím vo veci samej, pričom za vec samú treba chápať rozhodnutie o nároku na náhradu škody v adhéznom konaní. V tom prípade platí, že uplatnením práva na náhradu škody v trestnom konaní dňa 28. 07. 2010 neprestala jeho premlčacia doba plynúť, a preto v čase skončenia tohto trestného konania premlčacia doba práva navrhovateľa na náhradu škody už uplynula, keďže to skončilo až v roku 2013, avšak podľa ust. § 405 ods. 2 Obchodného zákonníka sa predĺžila o rok od momentu, kedy sa trestné konanie skončilo. To právoplatne skončilo dňa 21. 06. 2013, keďže odvolanie navrhovateľa ako poškodeného proti rozsudku OS BA II zo dňa 18. 06. 2013 bolo navrhovateľom vzaté späť, čo Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 10. 10. 2013 zobral na vedomie. Aj napriek tomu, že v čase začatia tohto občianskeho súdneho konania (dňa 16. 09. 2013) ešte nebolo trestné konanie skončené pre odvolanie poškodeného, z dôvodu, že poškodený toto odvolanie vzal späť a Krajský súd v Bratislave toto zobral na vedomie platilo, že trestné konanie sa právoplatne skončilo dňa 21. 06. 2013, teda ako keby odvolanie ani nebolo podané. Z tohto dôvodu súd nemohol prisvedčiť argumentácii odporcu o litispendencii podľa ust. § 83 O.s.p., keďže z vyššie uvedených záverov súdu vyplývalo, že ku dňu začatia tohto občianskeho súdneho konania, t.j. dňa 16. 09. 2013 bolo už trestné konanie právoplatne skončené, a teda tomuto konaniu nebránilo iné súdne konanie v tej istej veci.

Vzhľadom na deň skončenia trestného konania a skutočnosť, že v čase jeho skončenia už bolo právo navrhovateľa na náhradu škody premlčané, keďže o ňom nebolo vo veci samej rozhodnuté (v trestnom konaní), podľa ust. § 405 ods. 2 Obchodného zákonníka sa premlčacia doba predmetného nároku navrhovateľa predĺžila tak, že neskončila skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne konanie (trestné konanie). Keďže navrhovateľ si svoj nárok uplatnil návrhom na začatie konania dňa 16. 09. 2013, čo bolo pred uplynutím jedného roka od skončenia trestného konania (dňa 21. 06. 2013), súd mal za to, že jeho právo/nárok na náhradu škody nie je premlčané.

Súd sa nemohol stotožniť ani s námietkou odporcu o nezákonne získaných dôkazoch navrhovateľom a s poukazom na bankové tajomstvo ich žiadal nepripustiť. Súdom k tomuto uviedol, že pri zisťovaní skutkového stavu rozhodujúceho pre právne posúdenie vecí vychádzal v prevažnej miere z dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise, v zmysle ktorých bola vznesená obžaloba voči odporcovi, pričom mnohé dôkazy, ako napríklad výpis z bankového účtu odporcu, alebo skutočnosti o tlačení periodík, ktorých vydavateľom bol odporca na náklady navrhovateľa, boli získané orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci ich pôsobnosti, vid' poskytnutie informácii Ministerstvom kultúry SR na základe žiadosti ORPZ BA II zo dňa 26. 07. 2010, alebo poskytnutie výpisu z účtu odporcu ako podnikateľa spoločnosťou Tatra Banka a.s. na základe žiadosti OR PZ BA zo dňa 14. 06. 2010. Ani v súvislosti s inými dôkazmi predloženými v trestnom konaní nebolo súdom alebo inými orgánmi činnými v trestnom konaní konštatované, že boli získané nezákonným spôsobom, ako tvrdil odporca. Preto súd dôkazy predložené navrhovateľom v tomto konaní, vyplývajúce aj vedeného trestného konania, nepovažoval za nezákonne získané a nespôsobilé na preukázanie skutkového stavu.

V súvislosti s vyčíslenými nákladmi odporcu za telekomunikačné služby súd uviedol, že odporca podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. nepreukázal žiadnymi dôkaznými prostriedkami, že išlo o náklady vynaložené v súvislosti s činnosťou odporcu ako konateľa navrhovateľa alebo mandátára navrhovateľa. Pri nákladoch odporcu za nájom, poštovné a prenájom stojanom súd podotýka, že z účtu navrhovateľa boli poukazované odporcovi peňažné prostriedky z tohto titulu, pričom ak neboli navrhovateľ hradené v dohodnutej alebo plnej výške, odporca podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. túto skutočnosť nepreukázal, pretože ani v rozhodnom období neuskutočnil žiadne právne úkony vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorým by si predmetné náklady voči nemu uplatnil, a preto v rámci hospodárnosti súd už len konštatuje stotožnenie s argumentami navrhovateľa vo vzťahu k vyčísleným nákladom odporcu.

Vzhľadom na to, že súd nemusí zodpovedať všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostačujúco objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby sa zachádzalo do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania, súd sa pri svojom rozhodnutí už ďalšími namietanými skutočnosťami účastníkov konania nezaoberal,

nakoľko tieto skutočnosti by nemali na rozhodnutie súdu žiaden vplyv, a preto súd rozhodol tak, že zaviazal odporcu na zaplatenie peňažnej sumy 66 697,05 eura z titulu náhrady škody, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi tým, že ako mandatár nekonal v mene a na účet navrhovateľa a nevydal navrhovateľovi peňažné prostriedky, ktoré pri tejto mandátnej činnosti od tretích strán získal (tržby za predaj periodík a inzercie v nim uverejnené) a ako konateľ navrhovateľa nevykonával svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti navrhovateľa (keďže na náklady navrhovateľa si uhrádzal svoje podnikateľské aktivity).

V ostatnej časti (3 075,04 eura) súd nárok navrhovateľa ako nedôvodný pre jeho nepreukázanie dôkaznými prostriedkami v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. zamietol.

Nakoľko navrhovateľ a odporca nemali úrok z omeškania dohodnutý, navrhovateľovi omeškaním odporcu s platením súdom priznanej sumy vznikol nárok na úroky z omeškania podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku úrokov z omeškania, nakoľko k omeškaniu odporcu prišlo po 15. 01. 2009, súd stanovil s odvolaním sa na ust. § 369 ods. 1, § 768f a § 768k Obchodného zákonníka, platného v čase od 15. 01. 2009 do 01. 02. 2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku dňu uplatnenia si úroku z omeškania navrhovateľom (t.j. ku dňu 01. 01. 2010) predstavovala výšku 1,0 % ročne, takže navrhovateľovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba, teda 9,0 % ročne. Súd priznal navrhovateľovi právo na úroky z omeškania z priznanej sumy až do dňa reálneho zaplatenia tejto sumy odporcom navrhovateľovi.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § ust. 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo sumy 9 837,61 eura, ktorá predstavuje náklady právneho zastúpenia navrhovateľa, vypočítané podľa ust. § 9 ods. 1 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) za:

- (1) prevzatie a prípravu zastúpenia v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky),
- (2) písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 16. 09. 2013 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky),
- (3) odvolanie voči uznesenie o nepriznaní oslobodenia zo dňa 29. 11. 2013 v sume 282,98 eura (podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky),
- (4) písomné podanie vo veci samej zo dňa 16. 12. 2014 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky),
- (5) účasť na pojednávaní dňa 19. 01. 2015 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
- (6) účasť na pojednávaní dňa 09. 03. 2015 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
- (7) písomné podanie vo veci samej zo dňa 09. 03. 2015 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky),

- (8) účasť na pojednávaní dňa 06. 05. 2015 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
- (9) účasť na pojednávaní dňa 24. 06. 2015 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
- (10) písomné podanie vo veci samej zo dňa 24. 06. 2015 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky),
- (11) účasť na pojednávaní dňa 19. 10. 2015 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
- (12) písomné podanie vo veci samej zo dňa 18. 11. 2015 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky),
- (13) účasť na pojednávaní dňa 25. 11. 2015 v sume 141,49 eura (podľa ust. § 13a ods. 4 vyhlášky),
- (14) písomné podanie vo veci samej zo dňa 29. 01. 2016 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky),
- (15) účasť na pojednávaní dňa 08. 02. 2016 v sume 565,97 eura (podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
- (16) účasť na pojednávaní dňa 29. 02. 2016 v sume 282,98 eura (podľa ust. § 13a ods. 4 vyhlášky),
 - 2 x režijný paušál (2013) po 7,81 eura v celkovej sume 15,62 eura,
 - 2 x režijný paušál (2014) po 8,04 eura v celkovej sume 16,08 eura,
 - 9 x režijný paušál (2015) po 8,39 eura v celkovej sume 75,51 eura,
 - 3 x režijný paušál (2016) po 8,58 eura v celkovej sume 25,74 eura,
 - 20 % DPH.

Súd trovy konania vypočítal tak, že najskôr zistil percentuálny úspech navrhovateľa v konaní, ktorý bol 91,18 % (sumu neúspechu odpočítal od sumy úspechu v percentuálnom vyjadrení - ÚSPECH 95,59 % - NEÚSPECH 4,41 % = 91,18 %) a z celkovej výšky trov konania navrhovateľa (suma 9 837,61 eura) vypočítal číselné vyjadrenie pomeru úspechu k neúspechu navrhovateľa v konaní, čím súd dostal sumu 8 969,93 eura (čo predstavuje trovy právneho zastúpenia), ktorú navrhovateľovi titulom náhrady trov konania priznal.

Súd zaviazal odporcu na zaplatenie trov konania navrhovateľa k rukám jeho právneho zástupcu s odvolaním sa na ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa náhradu nákladov právneho zastúpenia v časti náhrady DPH, pretože tento právny zástupca navrhovateľa predložil v zákonnej lehote súdu podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. potvrdenie, že bol platcom DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, cestou tunajšieho súdu.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ust. § 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.